

Česká zemědělská univerzita v Praze

Provozně ekonomická fakulta

Katedra práva

Bakalářská práce

Přestupkové řízení ve věcech majetkových

Gabriela Barthellová DiS.

© 2016 ČZU v Praze

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE

Provozně ekonomická fakulta

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Gabriela Barthellová

Veřejná správa a regionální rozvoj

Název práce

Přestupkové řízení ve věcech majetkových

Název anglicky

Offence proceedings in matters of property

Cíle práce

Cílem teoretické části je poskytnout čtenáři ucelené informace, zaměřit se na základní pojmy související s přestupkovým zákonem, přestupek, jeho formální a materiální znaky a zabývat se srovnáním majetkových trestných činů a přestupků.

Cílem praktické části bakalářské práce je zjistit vývoj spáchaných majetkových správních deliktů v období let 2012-2014 ve městě Chebu, kategorizovat pachatele, posoudit efektivnost uložených sankcí a jejich vymáhání, zejména při opakovaném páchání přestupků. Na základě zjištěných poznatků případně doporučit opatření, jakým způsobem je možné páchání přestupků předejít.

Metodika

V teoretické části práce bude využita analýza textů právních předpisů a jejich interpretace s využitím komparační metody pro vystižení rozdílů mezi majetkovými trestnými činy a přestupky.

V praktické části práce bude použita metoda pozorování při zkoumání problematiky na konkrétních případech z praxe. Následně pomocí analýzy dat a komparace statistických údajů bude proveden průzkum vývoje počtu spáchaných majetkových přestupků ve městě Cheb v průběhu 3 let (2012-2014). Závěrem budou metodou syntézy vyhodnoceny výsledky provedené analýzy dat a komparace a budou navržena konkrétní řešení zjištěných praktických nedostatků.

Doporučený rozsah práce

30-40 stran

Klíčová slova

přestupek, trestný čin, majetek, krádež, zpronevěra, podvod, poškozování cizí věci, podílnictví, odpovědnost, zavinění

Doporučené zdroje informací

ČERNÝ, Jan, Eva HORZINKOVÁ a Helena KUČEROVÁ. Přestupkové řízení: příručka pro praxi přestupkových orgánů obcí, krajských úřadů a dalších správních orgánů: právní úprava k 1.9.2011. Praha: Linde, 2011. ISBN 978-80-7201-859-8

ČERVENÝ, Zdeněk, Václav ŠLAUF a Milan TAUBER. Přestupkové právo, Komentář k zákonu o přestupcích včetně textu souvisejících předpisů. 17. aktualizované vydání. Praha: Linde, 2011. ISBN 978-80-7201-830-7

DRAŠTÍK, Antonín a kolektiv. Přehled judikatury. Trestné činy proti majetku. Praha: ASPI, ©2004. 212 s. Přehledy judikatury. Řada trestní. ISBN 80-7357-053-X

HENDRYCH, Dušan a kol. Správní právo: obecná část. 7. vyd. V Praze: C.H. Beck, 2009. xxxviii, 837 s. Právnícké učebnice. ISBN 978-80-7400-049-2

HORZINKOVÁ, Eva a ČECHMÁNEK, Břetislav. Přestupky a správní trestání: právní úprava k 1.5.2008. Vyd. 4., dopl. Praha: Eurounion, 2008. 311 s. ISBN 978-80-7317-069-1

JEMELKA, Luboš. Zákon o přestupcích a přestupkové řízení: komentář. Vyd. 2. V Praze: C.H. Beck, 2013. xxii, 610 s. Beckovy komentáře. ISBN 978-80-7400-501-5

VLČAN, Jozef. Sborník praktických příkladů ke kvalifikaci trestných činů a přestupků. Vyd. 2. Praha: Armex, 1999. 49 s. ISBN 80-86244-11-3

Předběžný termín obhajoby

2015/16 LS – PEF

Vedoucí práce

Ing. JUDr. Eva Daniela Cvik

Garantující pracoviště

Katedra práva

Elektronicky schváleno dne 2. 11. 2015

JUDr. Jana Borská

Vedoucí katedry

Elektronicky schváleno dne 10. 11. 2015

Ing. Martin Pelikán, Ph.D.

Děkan

V Praze dne 29. 02. 2016

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že svou bakalářskou práci "Přestupkové řízení ve věcech majetkových" jsem vypracoval(a) samostatně pod vedením vedoucího bakalářské práce a s použitím odborné literatury a dalších informačních zdrojů, které jsou citovány v práci a uvedeny v seznamu použitých zdrojů na konci práce. Jako autor(ka) uvedené bakalářské práce dále prohlašuji, že jsem v souvislosti s jejím vytvořením neporušil autorská práva třetích osob.

V Praze dne 14. 03. 2016

Poděkování

Rád(a) bych touto cestou poděkoval(a) vedoucí bakalářské práce paní JUDr. Ing. Evě Daniele Cvik za odborné vedení, připomínky a cenné rady, které mi poskytovala v průběhu zpracování této bakalářské práce.

Poděkování patří také zaměstnancům Městského úřadu Cheb, odboru správních činností a obecnímu živnostenskému úřadu, oddělení správních deliktů za ochotu a spolupráci při poskytování potřebných informací, které byly podkladem pro vypracování praktické části práce.

Gabriela Barthellová DiS.

Přestupkové řízení ve věcech majetkových

Souhrn

Bakalářská práce se zabývá problematikou přestupkového řízení ve věcech majetku. Teoretická část obsahuje analýzu současné platné právní úpravy přestupků s definicí nejdůležitějších pojmů z přestupkového zákona. Součástí první části práce je srovnání skutkových podstat majetkových trestných činů s přestupky proti majetku se zohledněním novely přestupkového zákona, která vstoupila v částečnou účinnost v průběhu psaní bakalářské práce. V praktické části práce jsou popsány nejčastější formy přestupkového řízení, které se používají v praxi a následně analyzovány majetkové přestupky spáchané v letech 2012-2014 v působnosti Městského úřadu Cheb. Na základě praktických zkušeností autorky jsou zachyceny praktické problémy, se kterými se lze při řešení majetkových přestupků setkat. V závěru práce jsou ze získaných statistických údajů vyhodnoceny výsledky analýzy dat a komparace a jsou navrženy legislativní úpravy, které by vedly k efektivnějšímu a hospodárnějšímu řešení majetkových přestupků.

Offence proceedings in matters of property

Summary

The bachelor's thesis is concerned with the problems of offence proceedings in matters of property. The theoretical part comprises an analysis of the current applicable legislation including definitions of the most important terms of the Misdemeanour Act. The first part of the thesis includes comparison of elements of property criminal acts and property offences while taking into account the amendment to the Misdemeanour Act which entered into partial effect during the drawing up of this thesis. The practical part of the thesis describes the most common forms of offence proceedings used in practice and subsequently analyses the property offences committed in 2012 – 2014 within the competence of the Municipal Authority of Cheb. Based on her practical experience, the author describes practical problems that can be encountered when dealing with property offences. In conclusion, the thesis evaluates the results of data analysis and comparison based on the obtained statistical data and proposes changes in the legislation as a result of which property offences would be addressed in a more effective and economical manner.

Klíčová slova: přestupek, trestný čin, majetek, krádež, zpronevěra, podvod, poškozování cizí věci, podílnictví, odpovědnost, zavinění

Keywords: offence, criminal act, property, theft, embezzlement, fraud, criminal damage, copartnership, responsibility, fault

Obsah

1 Úvod.....	9
2 Cíl práce a metodika	11
2.1 Cíl práce	11
2.2 Metodika	11
3 Teoretická východiska	13
3.1 Definice pojmu přešupek	13
3.1.1 Rozdíl mezi přešupkem a trestným činem.....	14
3.2 Skutková podstata přešupku.....	15
3.3 Správně právní odpovědnost.....	16
3.3.1 Zavinění	17
3.3.2 Okolnosti vylučující protiprávnost	18
3.3.3 Věk a nepřičetnost	19
3.4 Majetková práva.....	20
3.5 Sankce a ochranná opatření.....	20
4 Právní úprava přešupků proti majetku před a po 1. 10. 2016	24
4.1 Právní úprava do 30. 9. 2016 (včetně)	24
4.1.1 Obecná charakteristika přešupků proti majetku	24
4.1.2 Krádež.....	25
4.1.3 Zpronevěra	26
4.1.4 Podvod	28
4.1.5 Zničení či poškození cizí věci.....	29
4.1.6 Neoprávněné užívání a zatajení cizí věci.....	30
4.1.7 Podílnictví.....	32
4.2 Právní úprava majetkových přešupků účinná od 1. 10. 2016	33
4.2.1 Obecná charakteristika přešupků proti majetku s uvedením změn	34
5 Vlastní práce	36
5.1 Přípravné řízení	36
5.2 Nálezací řízení.....	37
5.3 Přezkumné řízení.....	39
5.4 Nejčastější formy řízení využívané v praxi.....	39
5.4.1 Blokové řízení.....	41
5.4.2 Příkazní řízení	46
6 Zhodnocení výsledků	50
7 Závěr.....	53

8 Seznam použitých zdrojů	55
9 Přílohy	57
Seznam příloh	57

Seznam grafů

<i>Graf 1- Vývoj počtu a způsobu řešení došlých majetkových přestupků ve městě Cheb v letech 2012-2014</i>	<i>40</i>
<i>Graf 2- celkový počet uložených blokových pokut zaplacených/nezaplacených</i>	<i>44</i>
<i>Graf 3- celkový počet vydaných příkazů- zaplacených/nezaplacených</i>	<i>49</i>

Seznam tabulek

<i>Tabulka 1- Vývoj počtu a způsobu řešení všech došlých majetkových přestupků v letech 2012-2014 ve městě Cheb</i>	<i>40</i>
<i>Tabulka 2– počet uložených blokových pokut</i>	<i>44</i>
<i>Tabulka 3- počet příkazů</i>	<i>49</i>

1 Úvod

S uvolněním morálky po roce 1989, s vývojem české společnosti a změnami ve způsobu jejího života došlo ke značnému nárůstu ekonomických problémů ve společnosti, s nimiž je spojen i nárůst protiprávních jednání, kterých se dopouštějí lidé v České republice. Důvody jsou jednak subjektivní – vlastní nezodpovědné a neuvážené jednání a jednak objektivní – zejména dopad ekonomické krize. S nástupem demokratického režimu v právním státě si lidé demokracii vykládají podle svého vlastního uvážení, a ne vždy v souladu s právními normami.

Majetkové trestné činy tvoří podle statistik Ministerstva vnitra ČR¹ největší část ze všech spáchaných trestných činů na území České republiky a přestupky proti majetku jsou podle statistik Ministerstva vnitra jedním z nejčastějších protiprávních jednání (pro srovnání lze uvést počty majetkových přestupků z celkového množství spáchaných přestupků v letech 2012-2014 v ČR – viz přílohy č. A, B, C). V roce 2012 bylo v ČR spácháno 30 643 majetkových přestupků, v roce 2013 spácháno 34 627, v roce 2014 spácháno 32 942 majetkových přestupků. Lze tedy tvrdit, že problematika přestupků a jejich následné řešení je velice frekventovaná a dopadá na nemalý počet občanů. Hlavním důvodem volby tématu bakalářské práce „ Přestupkové řízení ve věcech majetkových“ je faktor, že přestupky proti majetku jsou ve společnosti páchany nejčastěji a tedy i přestupkové řízení ve věcech majetku je jedno z nejčastějších a je možné se s ním setkat v běžném životě.

Je tedy v zájmu naší společnosti ochránit občany proti takovému jednání a toto deliktní jednání regulovat právními předpisy. Regulace deliktního jednání obecně vyjadřuje, jaké jednání shledáváme za tolik nebezpečné, že je nutné chránit společnost pomocí práva. Přestupkové právo je oblastí velmi rozsáhlou a složitou. Existuje ucelená právní úprava přestupků, která je upravena v zákoně č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších změn a doplňků (dále jen zákon o přestupcích), není ale jeho úplnou kodifikací. Dále jsou přestupky upraveny v řadě zvláštních zákonů. V průběhu posledních let došlo k významným změnám právní úpravy v oblasti přestupků. Za klíčovou změnu se

¹Statistické přehledy za rok 2012, 2013, 2014. Analýza stavu a vývojových trendů [ze dne 28.11.2015]
Dostupné on-line na <http://www.policie.cz/statistiky-kriminalita.aspx>

považuje zákon č. 204/2015 Sb.², kterým se s účinností od 1. 10. 2016 novelizuje zákon o přestupcích a rejstříku trestů a některé další zákony. Rejstřík trestů zavádí tzv. registr přestupků, kde budou centrálně evidovány některé z přestupků. Centrální evidence přestupkové aktivity je potřebná pro činnost orgánů činných v trestním řízení. Přesné celorepublikové údaje, které mapují aktivitu podezřelého komplexně, velice usnadní náhled na osobu podezřelého z přestupku.

Práce je rozčleněna do 7 základních kapitol, které na sebe tematicky navazují. V teoretické části práce jsou vymezeny základní pojmy z oblasti přestupků, srovnání skutkových podstat majetkových trestných činů a přestupků a je zde zmíněna i novela přestupkového zákona, která vstoupila v platnost a částečnou účinnost v době psaní této práce.

V praktické části práce jsou uvedeny příklady jednotlivých skutkových podstat majetkových přestupků na příkladech z praxe podle přestupkového zákona platného do 30. 9. 2015, aby bylo možné statisticky vyhodnotit vývoj počtu spáchaných přestupků ve městě Cheb. Praktická část uvádí příklady řešení majetkových přestupků s uvedením nejčastějších forem řešení.

Autorka práce působí od roku 2005 jako úřednice na oddělení správních deliktů Městského úřadu v Chebu a při jejím zpracování čerpá nejen z platných zákonů a odborné literatury, ale i ze svých praktických zkušeností. Snaží se o objektivní posouzení účinnosti aplikace současné právní úpravy s využitím zákonných institutů správního trestání. V závěru práce navrhuje změny, které by mohly přispět k efektivnějšímu řešení majetkových přestupků.

² Zákon, kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

2 Cíl práce a metodika

2.1 Cíl práce

Cílem teoretické části bakalářské práce je poskytnout čtenáři ucelené informace z oblasti přestupků a trestných činů, zaměřit se na základní pojmy související s přestupkovým zákonem, přestupek, jeho formální a materiální znaky a zabývat se srovnáním majetkových trestných činů a přestupků.

Hlavním cílem praktické části bakalářské práce je zjistit vývoj spáchaných majetkových správních deliktů v období let 2012-2014 ve městě Chebu, kategorizovat pachatele, posoudit efektivnost uložených sankcí a jejich vymáhání, zejména při opakovaném páchaní přestupků. Autorka práce popisuje změny v oblasti právních předpisů. Popisuje nejednoznačnost při určování jednotlivých skutkových podstat. Zachycuje aktuální problémy, které se při aplikaci v praxi vyskytují.

Sekundárním cílem praktické části bakalářské práce budou doporučení a návrhy legislativních změn v oblasti řízení o přestupcích a návrhy na zvýšení efektivnosti při následném vymáhání sankcí. Při psaní práce vychází ze své praxe a z vlastních zkušeností.

2.2 Metodika

Při zpracování bakalářské práce bylo použito běžných metod právně sociologického výzkumu.

V teoretické části práce zaměřila autorka práci svoji pozornost na analýzu textů právních předpisů a odborné literatury a provedla literární rešerši. Ve vztahu k metodice práce byla podkladem současná platná legislativa, odborná literatura a webové stránky Ministerstva vnitra České republiky.

Dále byla využita komparační metoda pro vystižení změn v právní úpravě majetkových přestupků podle přestupkového zákona s majetkovými trestnými činy podle trestního zákona.

V praktické části práce, která navazuje na teoretická východiska, byla použita metoda pozorování při zachycení aktuálních problémů při řešení přestupků, přičemž autorka vychází z obecných i vlastních zkušeností. Zpracování problémů vyskytujících se při právní regulaci přestupků uvádí na konkrétních případech z praxe na Městském úřadě v

Chebu. Upozorňuje na nedostatky, které vyplývají z aplikace právních norem v praxi a následně na jejich neefektivnost.

Komparace dosavadní právní úpravy přestupků s částečně účinnou novelou přestupkového zákona od 1. 10. 2015 byla využita při demonstraci na některých skutkových podstatách majetkových přestupků.

Ze statistických údajů, které byly zpracovány za roky 2012-2014 z celorepublikových údajů Ministerstva vnitra České republiky, bylo následnou komparací dat zjištěno, že majetkové přestupky zaujímaly jeden z největších podílů v počtu řešených přestupků.

Pro analýzu nejčastěji použitých metod řešení majetkových přestupků byly využity statistické údaje z interních údajů Městského úřadu Cheb, které byly následně zachyceny pro lepší názornost v grafech.

Při zjišťování efektivnosti uložených sankcí byla využita komparace počtu uložených sankcí za roky 2012-2014 s komparací současného stavu splnění jejich závazků vůči Městskému úřadu Cheb do konce roku 2015.

Metodou syntézy byly vyhodnoceny výstupy provedených analýz a komparací. Při hodnocení efektivnosti uložení jednotlivých sankcí bylo zjištěno, že převážná většina uložených sankcí v přestupkovém řízení nebyla uhrazena.

3 Teoretická východiska

3.1 Definice pojmu přestupek

Pojem přestupek má svou zákonnou definici uvedenou v § 2 zákona o přestupcích: „Přestupkem je zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt³ postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin.“⁴

„Z hlediska pojmu přestupku hovoříme o jeho tzv. pozitivním určení (co je přestupek) a současně o jeho negativním vymezení (kdy se nejedná o přestupek). Negativní vymezení znamená, že zákon stanoví, že o přestupek jde pouze tehdy, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle jiných správních předpisů anebo o trestný čin. Z uvedených deliktů má přestupek zpravidla nejnižší stupeň nebezpečnosti pro společnost a tato konstrukce je zvolena proto, aby nedošlo k dvojímu postihu za totéž protiprávní jednání.“⁵

Ze zákonné definice přestupku je patrné, má-li jednání, ke kterému došlo, být označeno jako přestupek, je nezbytné, aby toto jednání naplnilo zákonné znaky přestupku. Zákonné znaky přestupku tvoří materiální a formální znak, přičemž tyto znaky musí být naplněny současně. Za materiální znak se považuje společenská škodlivost. Formální znaky tvoří zavinění, odpovědnost pachatele, jednání uvedená v přestupkovém zákoně. Pokud má jednání formální znaky přestupku, ale neporušuje nebo neohrožuje zájem společnosti, tzn., že chybí materiální znak, není přestupkem, a opačně.

Přestupky mohou být provedeny v krátkém období nebo mohou trvat i delší dobu. Typickými případy přestupků, které trvají delší dobu, jsou přestupky trvajících a hromadné.

U hromadného přestupku je charakteristickým rysem více aktů spojených společným záměrem. Tato četnost aktů musí být přímo vyjádřena jako znak skutkové

³ Přestupky jsou druhem správních deliktů. Současně existují i jiné správní delikty. Právní úprava těchto správních deliktů není ani částečně kodifikována. Je součástí jednotlivých zákonů veřejné správy, které stanoví skutkové podstaty jiných správních deliktů, sankce za ně, lhůty, orgány příslušné k jejich projednání. Při řízení se použije správní řád.

⁴ ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., zákon o přestupcích. Dostupné on-line na http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=200/1990&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy. [cit. 2015-19-12]

⁵ ČERNÝ, J.; Horzinková, E.; Kučerová, H., *Přestupkové řízení: příručka pro praxi přestupkových orgánů obcí, krajských úřadů a dalších správních orgánů*, ISBN 978-80-7201-859-8, s. 26-27

podstaty přestupku. Posuzuje se jako jediné jednání, které je ukončeno okamžikem provedení posledního aktu. Zahájení řízení o přestupku je mezníkem, který ukončuje jeden hromadný přestupek. Pokračuje-li obviněný z přestupku ve svém jednání i po zahájení řízení, považuje se za nový přestupek.

Trvajícím přestupkem pachatel vyvolá protiprávní stav a ten pak udržuje. Hlavním rysem je udržování protiprávního stavu. Trvajícím přestupek trvá, pokud je protiprávní stav udržován. Zahájením řízení o přestupku se ukončuje trvajícím přestupek. Pokračuje-li obviněný z přestupku ve svém jednání i po zahájení řízení, považuje se za nový přestupek.

3.1.1 Rozdíl mezi přestupkem a trestným činem

Přestupek je vymezen pozitivně a zároveň negativně. Jednání, které má znaky přestupku, není přestupkem, jde-li o jiný správní delikt nebo trestný čin. Posuzování jednání jako přestupku je subsidiární k jeho posuzování jako trestného činu nebo správního deliktu, a jejich souběh je vyloučen.

1. Rozdíl mezi trestným činem a korespondujícím přestupkem je vyjádřen rozdílnými formálními znaky (např. rozdíl mezi přestupkem zpronevěry podle § 50 odst. 1 písm. a) přestupkového zákona a trestným činem zpronevěry podle § 206 odst. 1 trestního zákona⁶ je dán výší způsobené škody). K odpovědnosti za trestný čin je zpravidla zapotřebí způsobená škoda vyšší než nikoliv nepatrná.⁷ Ustanovení § 138 odst. 1 trestního zákona obsahuje významné pravidlo pro odlišení od korespondujících přestupků.

2. U některých korespondujících trestných činů a přestupků se však formální znaky překrývají. Orgány činné v trestním řízení musí citlivě a přísně jednotlivě hodnotit a následně odůvodnit, proč v konkrétním případě jde o případ společensky škodlivý, ve kterém nepostačuje sankce za přestupek. Rozhodujícím kritériem pro určení rozdílu mezi

⁶ Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník. Dostupné on-line na http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=40/2009&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy. [cit. 2015-19-12], ve znění pozdějších předpisů.

⁷ ustanovení § 138 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník. Dostupné on-line na http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=40/2009&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy. [cit. 2015-19-12], ve znění zákona č. 306/2009 Sb. Škoda nikoliv nepatrná dosahující částky nejméně 5 000 Kč, škoda nikoliv malá dosahující částky nejméně 25 000 Kč, větší škoda, dosahující částky nejméně 50 000 Kč, značná škoda dosahující nejméně 500 000 Kč a škoda velkého rozsahu dosahující částky 5 000 000 Kč.

přestupkem a trestným činem je materiální znak - stupeň škodlivosti jednání pro společnost. U trestného činu musí být stupeň škodlivosti pro společnost vyšší než nikoliv nepatrný na rozdíl od přestupku, který má zpravidla nejnižší stupeň škodlivosti. Vymezení pojmu stupeň škodlivosti činu pro společnost je pouze v trestním zákoně. Přestupkový zákon tento pojem neobsahuje.

3. Další rozdíl vyplývá z toho, že znaky trestného činu, obecné i zvláštní, stanoví pouze trestní zákon (úplná kodifikace na rozdíl od přestupkového zákona). Nemůže se jednat o trestný čin, pokud to není v zákoně uvedeno na rozdíl od přestupku. Přestupek může být uveden i ve zvláštních zákonech, nejen v zákoně o přestupcích.

4. Na rozdíl od přestupku, trestný čin vyžaduje úmyslné zavinění, pokud trestní zákon nestanoví, že stačí zavinění z nedbalosti. Naopak u přestupků postačí zavinění z nedbalosti, pokud zákon nestanoví, že je třeba úmyslného zavinění.

5. Dalším rozdílným znakem je orgán, který trestný čin a přestupek projednává a ukládá sankce. V případě trestného činu je to pouze soud, u přestupků je to správní orgán.

6. Rozdílným znakem je i tzv. společenská difamace⁸. U přestupků je menší míra společenské difamace než u trestných činů.

7. Řízení o přestupku zahajuje správní orgán ex offio nebo na návrh, u trestných činů se zahajuje na základě obžaloby podávané státním zástupcem.

8. Rozdílná výše sankcí. Za přestupek nelze uložit trest odnětí svobody, za trestný čin lze.

9. Poslední rozdíl spočíval v neexistenci celostátní evidence přestupků. Trestné činy se evidují v rejstříku trestů.⁹ V roce 2016 budou centrálně evidovány i některé ze skutkových podstat přestupků.

3.2 Skutková podstata přestupku

Skutkovou podstatu přestupků tvoří typové znaky přestupků určitého druhu, kterými se od sebe jednotlivé přestupky odlišují. Tvoří ji 4 skupiny obligatorních (povinných) znaků (stejně je tomu i v trestním právu): **objekt, objektivní stránka,**

⁸ odsouzení společností

⁹ od 1. 10.2016 vstoupí v částečnou účinnost zákon č. 204/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

subjekt, subjektivní stránka. Pro naplnění skutkové podstaty a tím pro spáchání přestupku musí být naplněny vždy všechny uvedené znaky.

Objekt přestupku představují zájmy společnosti chráněné zákonem, proti kterým je protiprávní jednání namířeno. Obecný objekt je zájem na řádném výkonu veřejné správy. Druhový objekt je společný určitým skupinám přestupků. Individuální objekt označuje konkrétní zájem, který je chráněn zákonným ustanovením.

Objektivní stránka se skládá z jednání, následku a z příčinné souvislosti mezi jednáním a následkem. Jednáním se rozumí vnější projev vůle člověka, přičemž tímto jednáním může být konání (aktivní jednání) i opomenutí. Za následek jednání se označuje porušení nebo ohrožení chráněných hodnot a zájmů chráněných zákonem. Mezi jednáním a následkem musí existovat příčinná souvislost (kauzální nexus).

Subjektem přestupku je pachatel (fyzická osoba), který v době spáchání přestupku dovršil patnáctý rok svého věku a byl v době činu příčetný (tzn. způsobilý z hlediska svého duševního stavu). Na osoby mezi 15-18 rokem věku platí zvláštní ustanovení o odpovědnosti za přestupek, pohlíží se na ně jako na osoby mladistvé.¹⁰

Subjektivní stránka přestupku je posledním obligatorním typovým znakem skutkové podstaty přestupku. Označuje se jako zavinění.

3.3 Správně právní odpovědnost

Následkem porušení právní povinnosti, ať už se jedná o protiprávní jednání nebo opomenutí, je vznik právní odpovědnosti. Článek č. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod¹¹ vymezuje stěžejní zásadu právní odpovědnosti.

Správně právní odpovědnost (užší termín) je odpovědnost za správní delikty, za které lze uložit správně právní sankci. Správní delikty projednávají správní orgány ve

¹⁰ ustanovení §19 zákona č. 200/1990 Sb., přestupkový zákon, v platném znění

¹¹ ustanovení hlavy první, čl. 2 odstavce 2, které je součástí ústavního zákon č. 2/1993 Sb. Dostupné on-line na http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=2/1993&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy. [cit. 2015-19-12] říká, že státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví

správním řízení. Správně právní odpovědnost může být realizována jen ve vztahu určitého konkrétního subjektu správního práva k jinému správně právnímu subjektu.

3.3.1 Zavinění

Představuje subjektivní stránku přestupku, přičemž k naplnění skutkové podstaty přestupku postačí zavinění z nedbalosti, pokud zákon nestanoví výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. „Zavinění je vybudováno na složce vědění a na složce vůle. Z jejich existence nebo absence vychází rozlišování dvou základních forem zavinění: zavinění z nedbalosti a zavinění úmyslné.“¹²

„K úmyslnému spáchání přestupku dochází tehdy, jestliže osoba chtěla porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem nebo zájmy chráněné jinými právními předpisy, když věděla, že svým jednáním může chráněné zájmy porušit nebo ohrozit a pro případ, že je ohrozí či poruší, s tím byla srozuměna (jednoznačný souhlas, vědomý souhlas s tím, že svým jednáním ohrozí či poruší zájem chráněný zákonem).

K nedbalostnímu spáchání přestupku dochází tehdy, jestliže pachatel věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem nebo jinými právními předpisy, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že takové porušení nebo ohrožení nezpůsobí. Dále jde o případ, kdy osoba nevěděla, že svým jednáním může způsobit ohrožení nebo porušení zájmů chráněných zákonem nebo jiným právním předpisem, ačkoliv s přihlédnutím k okolnostem a osobním poměrům (schopnostem, právní odpovědnosti od 15 let, povolání apod.) o tom mohla a měla vědět.“¹³

Přestupky proti majetku vyžadují úmyslné zavinění. K názornější představě o rozdílnosti zavinění lze uvést příklady. Zákazník v obchodě nemá na zaplacení nákupu. Pokud nakupoval s úmyslem, že nákup nezaplatí a věděl, že sebou peníze na úhradu nemá, jedná se o přestupek proti majetku. Pokud přišel nakoupit a až u pokladny zjistil, že peníze sebou nemá, že si je zapomněl doma, neměl tedy v úmyslu nezaplatit, jedná se o nedbalost, tudíž se nejedná o přestupek proti majetku.

¹² ČERVENÝ, Z.; ŠLAUF, V.; TAUBER, M., *Přestupkové právo, Komentář k zákonu o přestupcích a výňatky ze souvisejících zákonů*, ISBN 978-80-7201-830-7, s. 32

¹³ ČERNÝ, J.; Horzinková, E.; Kučerová, H., *Přestupkové řízení: příručka pro praxi přestupkových orgánů obcí, krajských úřadů a dalších správních orgánů*, ISBN 978-80-7201-859-8, s. 26

3.3.2 Okolnosti vylučující protiprávnost

V praxi může nastat situace, kdy se osoba dopustí jednání, které sice vykazuje znaky přestupku, ale není přestupkem pro nedostatek materiálního znaku. Vzhledem k tomu, že zákon takové jednání dovoluje, jsou krajní nouze a nutná obrana okolnostmi, které vylučují protiprávnost. Tyto okolnosti jsou uvedeny v ustanovení § 2 odst. 2 přestupkového zákona.

Dle zákonné definice nutné obrany, musí jednání splňovat několik znaků, aby ho bylo možné považovat za nutnou obranu. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2008, sp. zn. 1 As 1/2008 dovodil: „Prostředky nutné obrany se lze bránit pouze vůči útoku osoby, která je za přestupek odpovědná (tj. starší 15 let, přičetná). Musí se jednat o útok na zájem chráněný zákonem, útok musí přímo hrozit nebo trvat, obrana nesmí být zcela zjevně nepřiměřená.“ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 5. 2008, sp. zn. 1 As 35/2008: „Hodnotí se poměr mezi intenzitou obrany a útokem a škoda vzniklá v důsledku uplatněné obrany. Případná škoda vzniká pouze útočníkovi, u krajní nouze někomu jinému.“ „Nutnou obranu nelze použít proti plnění povinnosti stanovené zákonem. Příkladem může být služební zákrok policie, který je v souladu se zákonem.“¹⁴

Krajní nouzi představuje jednání, kterým někdo odvrací nebezpečí (nerozhoduje jeho zdroj, může být vyvoláno živelnou pohromou, zvířetem i jednáním člověka, musí být skutečné, bezprostřední) přímo hrozící zájmu chráněnému zákonem, jestliže tímto jednáním nebyl způsobem zřejmě stejně závažný následek než ten, který hrozil, a toto nebezpečí nebylo možno v dané situaci odvrátit jinak. Je nutné vycházet z psychického stavu osoby, která odvracela nebezpečí a ze skutečné situace v době činu, při posuzování možného následku hrozícího z nebezpečí a následku způsobeného odvracením nebezpečí. Jednat v krajní nouzi může kdokoliv, i osoba, jejíž zájmy nejsou bezprostředně ohroženy. Při odvracení nebezpečí nesmí vzniknout následek ještě závažnější, než který hrozil (proporcionalita mezi hrozícím následkem a následkem, který skutečně vznikl v důsledku uplatnění krajní nouze). Je nutné zvážit, zda nebezpečí, které hrozilo, nebylo možné v dané

¹⁴ VARVAŘOVSKÝ, P a kol., *Přestupky, Sborník stanovisek veřejného ochránce práv 9*, ISBN 978-80-7357-945-6, s. 14

situaci odvrátit jinak.¹⁵ Jako příklad lze uvést jednání hasičů, při záchraně životů a majetku osob, kterým způsobí třetím osobám majetkové škody svým zásahem.

Mezi další okolnosti vylučující protiprávnost, které neupravuje přestupkový zákon, patří oprávněné použití zbraně, svolení poškozeného a dovolené riziko.¹⁶

3.3.3 Věk a nepřičetnost

Zákon stanoví, že pachatelem přestupku je pouze fyzická osoba, která v době spáchání skutku dosáhla věku 15 let. Hranice 15 let odpovídá i hranici v trestním právu. Tato věková hranice odpovídá potřebným rozpoznávacím a rozumovým schopnostem člověka. Jako mladistvé¹⁷ označuje zákon osoby mezi 15 a 18 rokem věku. Za mladistvého se považuje i osoba, která se stala zletilou před dovršením 18 let uzavřením manželství.¹⁸

Subjektem přestupku může být pouze osoba přičetná (z hlediska svého duševního stavu způsobilá). Zákon o přestupcích definuje, že za přestupek není odpovědný, kdo pro duševní poruchu v době jeho spáchání nemohl rozpoznat, že jde o porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem, nebo nemohl ovládat své jednání.¹⁹

„Přičetnost je vyloučena

a) jestliže pachateli v době činu scházela rozpoznávací (rozumová) schopnost (nemohl rozpoznat, že svým jednáním porušuje nebo ohrožuje zájem chráněný zákonem) nebo schopnost ovládací (nemohl ovládat své jednání). Nedostatek těchto schopností nemusí být dán současně. Postačuje, schází-li jedna z nich. Nedostatek rozpoznávací a ovládací schopnosti je třeba posuzovat se zřetelem k povaze konkrétního přestupku. Není totiž vyloučeno, že pachatel je schopen rozpoznat protiprávnost určitého jednání, a jiného nikoliv;

b) a jestliže nedostatek těchto schopností byl způsoben duševní poruchou. Duševní porucha spočívá v trvalé nebo dočasné duševní chorobě nebo v dočasné poruše duševní

¹⁵ podmínka subsidiarity

¹⁶ ustanovení § 30, 31, 32 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, v platném znění

¹⁷ ustanovení § 19 zákona č. 200/1990 Sb., přestupkový zákon, v platném znění

¹⁸ ustanovení § 30 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. Dostupné on-line na http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=89/2012&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy, [cit. 2015-19-12]

¹⁹ ustanovení § 5 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., přestupkový zákon, v platném znění

činnosti. Sama duševní porucha není důvodem nepřičetnosti, pokud neměla za následek nedostatek rozpoznávací nebo ovládací schopnosti.²⁰

Za nepřičetnou se nepovažuje osoba, která se do tohoto stavu uvedla požitím jiné návykové látky nebo alkoholu. Nepřičetnost posuzuje správní orgán na základě lékařského nebo jiného odborného vyjádření.

3.4 Majetková práva

Tvoří je práva, která jsou spjata s majetkem. „Majetek tvoří souhrn všeho, co osobě patří. Jmění osoby tvoří souhrn jejího majetku a jejích dluhů.“²¹ Občanský zákoník dělí majetková práva na absolutní a relativní. Mezi absolutní majetková práva patří věcná práva a dědictví. Jedná se o neomezená práva disponování a užívání, která lze po právu vykonávat nad věcí nebo nehmotným právem. Ochrana majetkových práv vyplývá z ustanovení Listiny základních práv a svobod, která uvádí: „Každý má právo vlastnit majetek a vlastnické právo všech vlastníků má stejný zákonný obsah a ochranu.“²² Naopak se zde hovoří i o povinnostech vyplývajících z vlastnického práva: „Vlastnictví zavazuje. Nesmí být zneužito na újmu práv druhých anebo v rozporu se zákonem chráněnými obecnými zájmy. Jeho výkon nesmí poškozovat lidské zdraví, přírodu a životní prostředí nad míru stanovenou zákonem.“²³

3.5 Sankce a ochranná opatření

Pokud dojde k naplnění skutkové podstaty přestupku a pokud nestačí pouze sjednání nápravy samotným projednáním přestupku, následuje uložení určitého druhu sankce. Přestupkový zákon taxativně stanoví 5 druhů sankcí v ustanovení § 11²⁴: **napomenutí, pokuta, zákaz činnosti, propadnutí věci a zákaz pobytu**. Zákon stanoví, které sankce lze vzájemně kombinovat a které ne (nelze současně uložit sankci napomenutí a pokutu). Tato soustava sankcí představuje odstupňovaný systém donucovacích opatření. Je pouze na posouzení správního orgánu (dle konkrétního případu spáchaného přestupku),

²⁰ ČERVENÝ, Z.; ŠLAUF, V.; TAUBER, M., *Přestupkové právo, Komentář k zákonu o přestupcích a výňatky ze souvisejících zákonů*, ISBN 978-80-7201-830-7, s. 34-35

²¹ ustanovení § 495 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění

²² ustanovení čl. 11 odst. 1 zákona č. 2/1993 Sb., listina základních práv a svobod, v platném znění

²³ ustanovení čl. 11 odst. 3 zákona č. 2/1993 Sb., listina základních práv a svobod, v platném znění

²⁴ ustanovení § 11 zákona č. 200/1990 Sb., přestupkový zákon, v platném znění: je obecné, správní orgán podle něj postupuje, pokud jiný zákon nemá o sankcích za přestupky v něm uvedené zvláštní ustanovení

zda je dostačující k dosažení nápravy pachatele přestupku jeho samotné projednání (vyslovení viny) a tím upuštění od uložení sankce, nebo je nezbytné postihnout pachatele přestupku uložení příslušné sankce. Pokud správní orgán upustil od uložení sankce, nemůže uložit pachateli omezující opatření.

Za nejmírnější sankci se považuje **napomenutí**. Správní orgán ho využívá při řešení přestupků, které jsou méně závažné. Je prostředkem morálního a výchovného působení.

Pokuta je majetkovou správně-právní sankcí, která je používána nejčastěji. Lze ji uložit samostatně, ale i v kombinaci s jinou sankcí. Výši pokut stanoví zákon o přestupcích rozdílně. Obecně je možné uložit pokutu do 1.000 Kč, nestanoví-li zvláštní části přestupkového zákona nebo jiného zákona hranici pokuty vyšší. Výše pokut je specifikována v ustanovení § 13 přestupkového zákona.

„**Zákaz činnosti** je druhem sankce za přestupek, jejímž účelem je především bránit pachateli v případném opakování přestupku, a proto plní preventivní a výchovnou funkci.“²⁵ Jedná se o omezující sankci, kterou lze uložit samostatně nebo spolu s jinou sankcí. Zpravidla bývá kombinován s uložení pokuty. Může být uložen na dobu, která je stanovena u příslušného přestupku max. však na 2 roky. Zakazuje pachateli, aby vykonával tu činnost²⁶, která vedla ke spáchání přestupku, pokud tuto činnost vykonává v pracovním nebo jiném obdobném poměru. Dále činnost, k níž je třeba povolení nebo souhlasu státního orgánu (např. řízení motorových vozidel). Po uplynutí poloviny doby výkonu zákazu činnosti lze upustit, pokud pachatel způsobem svého života prokázal, že její další výkon není potřebný.

Propadnutí věci lze uložit, jestliže věc náleží pachateli přestupku²⁷, byla ke spáchání přestupku užita nebo určena, anebo byla přestupkem získána či nabyta za věc přestupkem získanou. Nelze ho uložit, pokud je hodnota věci v nápadném nepoměru k povaze přestupku. Hodnota věci nesmí být tak vysoká, aby postihovala pachatele neúměrně tvrdě a způsobená majetková újma odporovala účelu sankce. Vlastníkem

²⁵ ČERVENÝ, Z.; ŠLAUF, V.; TAUBER, M., *Přestupkové právo, Komentář k zákonu o přestupcích a výňatky ze souvisejících zákonů*, ISBN 978-80-7201-830-7, s. 47

²⁶ vykonával ji sám, přestupek spáchal právě touto činností a existuje příčinná souvislost mezi přestupkem a činností, která má být zakázána.

²⁷ Věc musí náležet pachateli zcela a to v době vydání rozhodnutí.

propadlé věci se stává stát. Hlavním účelem této sankce je odejmout pachateli prospěch z přestupku a zamezit mu možnost v páchání dalších přestupků.

Zákaz pobytu je zcela novým typem sankce účinný od 15. 1. 2013, která výrazně omezuje svobodu pohybu a pobytu pachatele. Odebírá pachateli možnost zdržovat se na dobu nejdéle tři měsíců na území konkrétní obce nebo její části, s níž bezprostředně souvisí (souvisela) jeho opakovaná protiprávní činnost.²⁸ Do jisté míry lze říci, že vyvolává podobné účinky jako ochranné opatření v podobě omezujícího opatření²⁹, avšak oproti maření výkonu omezujícího opatření, které je stíháno jako přestupek³⁰, maření výkonu sankce zákazu pobytu je stíháno jako trestný čin maření úředního rozhodnutí a vykázání.³¹ „Ukládá se za úmyslné jednání výrazně narušující místní záležitosti veřejného pořádku, pachatel byl v posledních 12 měsících přede dnem spáchání přestupku pravomocně uznán vinným z přestupku za obdobné jednání, kterého se dopustil na území stejné obce a uložení takové sankce je nezbytné k zajištění ochrany místních záležitostí veřejného pořádku na území obce.“³² Přestupkový zákon vyžaduje, aby byly splněny všechny podmínky zároveň. O uložení sankce zákazu pobytu, době, místu jeho trvání, či o upuštění od jeho výkonu, musí správní orgán informovat Policii České republiky a obecní úřad obce, na jejímž území má pachatel trvalý pobyt. Sankci zákaz pobytu lze uložit jen za přestupky uvedené ve zvláštní části zákona o přestupcích nebo v jiném zákoně. Za tyto přestupky je možné uložit zákaz pobytu jen spolu s pokutou. Pouze v případě ustanovení § 50 odst. 1 lze zákaz pobytu uložit samostatně (správní orgán si zvolí, zda uloží jen pokutu nebo jen zákaz pobytu). Mladistvému ho nelze uložit. „Předkladatelé zákona se nechali inspirovat trestním zákoníkem i v tomto případě, kdy podle § 75 odst. 1 TrZ platí, že trest zákaz pobytu se nesmí vztahovat na místo nebo obvod, v němž má pachatel trvalý pobyt.“³³ Přesto je v praxi nutné při ukládání sankce zákazu pobytu zjistit v každém konkrétním případě, kde se pachatel ve skutečnosti trvale zdržuje.

²⁸ ustanovení § 15 a odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., přestupkový zákon, v platném znění

²⁹ ustanovení § 17 zákona č. 200/1990 Sb., přestupkový zákon, v platném znění

³⁰ ustanovení § 21 odst. 1 písm. ch) zákona č. 200/1990 Sb., přestupkový zákon, v platném znění

³¹ ustanovení § 337 odst. 1 písm. c) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, v platném znění

³² Oficiální stránky KÚKK [online]. Dostupné on-line na http://www.kr-karlovarsky.cz/krajsky-urad/spravni-agendy/Documents/Zakaz_pobytu.pdf, [cit. 2015-15-12], s. 5

³³ JEMELKA, L.; VETEŠNÍK, P., *Zákon o přestupcích a přestupkové řízení: komentář*, ISBN 978-80-7400-501-5, s. 105

„**Ochranná opatření** můžeme definovat jako preventivní působení společnosti na pachatele přestupku, s cílem zamezit, nebo alespoň podstatně snížit, riziko spočívající v jeho dalším pokračování v ohrožování nebo porušování zájmů společnosti.“³⁴ Přestupkový zákon jimi rozumí: **omezující opatření a zabránění věci**.³⁵ Nejedná se o sankce, jelikož újma, kterou způsobují, je jen vedlejším účinkem.

Omezující opatření zakazuje pachateli navštěvovat určitá veřejně přístupná místa a místnosti po určitou dobu. Jeho záměrem je, omezit pachateli možnost, aby se dopustil opětovně některých přestupků. Lze jej uložit pouze za přestupky taxativně vymezených skutkových podstat (přestupky proti veřejnému pořádku, majetku, občanskému soužití, na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi).

Zabránění věci je obdobou sankce propadnutí věci s tím rozdílem, že je zabráněna věc, která nepatří pachateli přestupku, nebo mu sice patří, ale nelze jej za přestupek stíhat, nebo vlastník věci není znám a zabránění věci vyžaduje bezpečnost osob nebo majetku nebo jiný zájem. I po uplynutí 1 roku od spáchání přestupku, kdy odpovědnost za přestupek zanikla, lze rozhodnout o zabránění věci, nejdéle však do 2 let od spáchání přestupku. Vlastníkem zabraně věci se stává stát.

³⁴ JEMELKA, L.; VETEŠNÍK, P., *Zákon o přestupcích a přestupkové řízení: komentář*, ISBN 978-80-7400-501-5, s. 109

³⁵ ustanovení § 16 zákona č. 200/1990 Sb., přestupkový zákon, v platném znění

4 Právní úprava přestupků proti majetku před a po 1. 10. 2016

4.1 Právní úprava do 30. 9. 2016 (včetně)

Novela přestupkového zákona nabývá účinnosti ke dni 1. 10. 2016. Majetkové přestupky spáchané do 30. 9. 2016 včetně se budou posuzovat podle zákona platného v době spáchání přestupku a řízení o přestupcích pravomocně neukončených do 30. 9. 2016 budou dokončena podle předpisů platných do 30. 9. 2016. Pokud bude majetkový přestupek spáchán do 30. 9. 2016 a řízení bude zahájeno po 1. 10. 2016, bude dokončen podle předpisů platných do 30. 9. 2016. Nelze dovolit retroaktivitu při uplatňování nových hmotně-právních ustanovení zákona.

4.1.1 Obecná charakteristika přestupků proti majetku

U přestupků proti majetku je nutné zavinění ve formě úmyslu. Nepostačí zavinění z nedbalosti, jako je to u všech ostatních přestupků. Pokus³⁶ není obecnou formou přestupku. Přestupkem se rozumí jediné dokonané jednání, které naplňuje všechny znaky skutkové podstaty. Přesto ustanovení § 50 odst. 1 písm. a) přestupkového zákona umožňuje jako přestupek postihnout pokus. Druhovým objektem je ochrana majetku před vymezenými útoky, které jsou taxativně vymezené v ustanovení § 50, které zní:

„ Přestupku se dopustí ten, kdo

- a) úmyslně způsobí škodu na majetku krádeží, zpronevěrou, podvodem nebo zničením či poškozením věci z takového majetku, nebo se o takové jednání pokusí,
- b) úmyslně neoprávněně užívá cizí majetek, nebo si присvojí cizí věc nálezem nebo jinak bez přivolení oprávněné osoby,
- c) úmyslně ukryje nebo na sebe nebo jiného převede věc, která byla získána přestupkem spáchaným jinou osobou, nebo to, co za takovou věc bylo opatřeno.“³⁷

³⁶ Pokusem se rozumí (analogie podle ustanovení § 21 trestního zákona) jednání, které bezprostředně směřuje k dokonání přestupku a jehož se pachatel dopustil v úmyslu spáchat přestupek, jestliže k jeho dokonání nedošlo. Např. zaměstnanec chce odcizit v zaměstnání tiskopisy, ale je přistižen svým zaměstnavatelem a tiskopisy vrátí.

³⁷ ustanovení § 50 zákona č. 200/1990 Sb., přestupkový zákon, v platném znění

K odst. 1 písm. a): „ Tímto ustanovením je chráněn každý majetek před jeho úmyslným poškozováním, ale jen těmi formami útoků, které jsou zde taxativně vymezeny. Pro vymezení pojmu krádež, zpronevěra a podvod se analogicky použijí § 205, 206 a 209 trestního zákona. Přestupku se dopustí ten, kdo

- a) si přisvojí cizí věc tím, že se jí zmocní (krádež),
- b) si přisvojí cizí věc, která mu byla svěřena (zpronevěra)
- c) ke škodě cizího majetku sebe nebo jiného obohatí tím, že uvede někoho v omyl nebo využije něčího omylu (podvod),
- d) věc z cizího majetku zničí nebo poškodí a některým z těchto jednání úmyslně způsobí škodu na cizím majetku.³⁸

4.1.2 Krádež

Přestupkový zákon nevymezuje pojem krádež, proto je potřeba použít analogicky trestní zákon. Vychází se ze skutkové podstaty trestného činu krádeže podle ustanovení § 205 trestního zákona, kde je uvedeno, že krádeže se dopustí ten, kdo si přisvojí cizí věc tím, že se jí zmocní, a způsobí tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou.³⁹ V přestupkovém zákoně není výše způsobené škody výslovně uvedena, proto není formálním znakem přestupku. Přesto je hlavním kritériem pro rozlišení majetkových přestupků podle písm. a) od korespondujících trestných činů.

Při stanovení výše škody, která je důležitá pro právní posouzení věci, se vychází z ceny, za kterou se věc v době a místě činu obvykle prodává. Přihlíží se ke stáří, opotřebení, používání věci. Pokud cenu takto nelze zjistit, vychází se z účelně vynaložených nákladů na pořízení si stejné nebo podobné věci.

Pokud jednání nenaplnuje materiální znak trestného činu (stupeň škodlivosti pro společnost je nepatrný) a jednáním byla způsobena škoda vyšší než nepatrná, tedy vyšší než 5.000 Kč, bude se jednání posuzovat jako přestupek. Naopak pokud způsobená škoda je nižší než 5.000 Kč, ale byla zvláště u krádeže způsobena násilným charakterem podle

³⁸ ČERVENÝ, Z.; ŠLAUF, V.; TAUBER, M., *Přestupkové právo, Komentář k zákonu o přestupcích a výňatky ze souvisejících zákonů*, ISBN 978-80-7201-830-7, s. 126

³⁹ ustanovení § 138 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, v platném znění

ustanovení § 205 odst. 1 písm. b), c), d), e) trestního zákona, nepůjde o přešupek. Takovéto jednání se vždy hodnotí jako trestný čin.

O přešupek krádeže také nepůjde, pokud pachatel proti jinému užije násilí nebo pohrůžky bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci (loupež).⁴⁰ „Za násilí ve smyslu § 234 odst. 1 tr. zák. se považuje použití fyzické síly k překonání nebo zamezení kladeného nebo očekávaného odporu. Není podmínkou, aby napadený kladl odpor. Násilí zpravidla směřuje proti tomu, kdo má věc u sebe. Lze je však spáchat i proti jiné osobě nebo věci, pokud je prostředkem nátlaku na vůli poškozeného.“⁴¹

Mezi tyto výjimky, u kterých nerozhoduje výše způsobené škody, patří i jednání pachatele, který se dopustil krádeže a byl za takový čin v posledních 3 letech odsouzen nebo potrestán.⁴²

Dále je nezbytné zmínit institut pokračování v trestném činu podle ustanovení § 116, které stanoví: „Pokračováním v trestném činu se rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují, byť i v souhrnu, skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku.“⁴³ Z ustanovení je zřejmé, budou-li jednotlivé útoky ve svém součtu představovat škodu alespoň nikoliv nepatrnou, bude se jednat již o trestný čin, ačkoliv jednotlivé útoky dosahovaly jen nepatrných škod, jako je tomu u přešupku.

Objektem přešupku krádeže je vlastnictví, držba i faktická dispozice s věcí. Předmětem krádeže nemohou být věci nemovité. Objektivní stránku představuje zmocnění se cizí věci. Subjektivní stránku charakterizuje úmyslné zavinění.

4.1.3 Zpronevěra

Jednání, která tvoří skutkovou podstatu přešupku zpronevěry, není v ustanovení § 50 odst. 1 písm. a) zákona o přešupcích specifikováno. Je nutné ho analogicky dovodit z trestného činu zpronevěry podle trestního zákona.⁴⁴

⁴⁰ ustanovení § 173 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, v platném znění

⁴¹ JELÍNEK, J. a kolektiv., *Trestní zákoník a trestní řád: s poznámkami a judikaturou*, ISBN 978-80-87212-22-6, s. 212

⁴² ustanovení § 205 odst. 2 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, v platném znění

⁴³ JELÍNEK, J. a kolektiv., *Trestní zákoník a trestní řád: s poznámkami a judikaturou*, ISBN 978-80-87212-22-6, s. 149

⁴⁴ ustanovení § 206 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, v platném znění

Objektem skutkové podstaty zpronevěry je vlastnictví cizí věci, která byla pachateli svěřena s tím, aby s věcí nakládal určitým způsobem. Pachatel přestupku má vůči svěřené věci právo a povinnost s ní určitým způsobem disponovat.

„ Svěřenou věcí je např. věc odevzdaná k vyčištění, úschova, zástava, opatrování, půjčka určité věci apod. Pachatel nakládá s věcí v rozporu s účelem, pro který mu byla věc svěřena do opatrování nebo dispozice a obstará si takovým jednáním prospěch (např. pachatel převezme tržbu restaurační provozovny od zaměstnance této provozovny s tím, že ji odevzdá na poště, ale ponechá si ji – č. 52/96 Sb. rozh. tr.). Pachatelem zpronevěry může být i jiná osoba, než která má hmotnou odpovědnost podle zvláštního předpisu. Nemůže to však být kdokoliv, nýbrž ten, komu byla věc svěřena.“⁴⁵

Subjektem je pachatel, kterému byla cizí věc svěřena a který si ji neoprávněně přisvojil a nakládal s ní v rozporu s dohodnutým účelem nebo si ji neoprávněně přisvojil. Okruh pachatelů je omezen jen na osoby, kterým byla věc svěřena.

Subjektivní stránku představuje úmysl. Tento úmysl většinou nevznikne u pachatele hned při převzetí svěřené věci, zpravidla později. Pokud pachatel měl v úmyslu si svěřenou věc ponechat nebo s ní nedovoleně disponovat před převzetím nebo při převzetí (vyvoláním nebo využitím omylu nebo v důsledku zamlčení důležitých okolností), a tato skutečnost by mu byla prokázána, mohlo by se jednat o podvod.

Zpronevěra naplňuje skutkovou podstatu přestupku, pokud je jednáním způsobena nepatrná škoda, jinak se jedná o trestný čin zpronevěry. Způsobenou škodou se rozumí celá hodnota zpronevěřené věci, a to i v případě, když pachatel zpronevěry dal na místo zpronevěřené věci jinou věc téhož druhu, ale nezastupitelnou. Takové jednání je jen pokusem o částečnou náhradu nebo náhradu škody.

Jako příklad zpronevěry lze uvést pachatele, který si pronajme byt a předá do zastavárny věci, které tvořily vybavení bytu. Při právní kvalifikaci je vždy nutné zjistit způsobenou škodu. Vedle způsobené škody se také přihlíží ke společenské škodlivosti jednání pachatele.

⁴⁵ JELÍNEK, J. a kolektiv., *Trestní zákoník a trestní řád: s poznámkami a judikaturou*, ISBN 978-80-87212-22-6, s. 264

4.1.4 Podvod

Skutková podstata přestupku podvodu není v ustanovení § 50 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích specifikována. Je nutné ji analogicky dovodit z trestného činu podvodu podle trestního zákona.⁴⁶

„Podvod je charakterizován vyvoláním anebo využitím omylu jiné osoby a od novely trestního zákona z roku 1997 též „zamlčením podstatných skutečností“⁴⁷. O podvod jde jen tehdy, pokud vyvolání nebo využití omylu nebo zamlčení podstatných skutečností směřuje ke zmenšení majetku, které má přinést obohacení pachatele nebo jiné osoby. V této souvislosti je potřeba prokázat, že podvodné jednání bylo od počátku pácháno s úmyslem sebe nebo jiného obohatit – srov. citované č. 54/67 Sb. rozh. tr.“⁴⁸

Uvedení v omyl lze vysvětlit jako jednání, kterým pachatel předstírá okolnosti, které nejsou v souladu se skutečným stavem věci. Jedná se o rozpor mezi skutečností a představou. Může být spácháno konáním, opomenutím nebo konkludentním jednáním (mlčky). Pachatel také může využít omyl jiného, ačkoliv sám k vyvolání omylu nepřispěl, avšak po zjištění omylu jiného a v příčinném vztahu k němu se choval tak, aby sebe nebo jiného obohatil na úkor poškozeného.

V případě, že je omyl pachatelem navozen nebo využit k tomu, aby měl lepší přístup k majetku, který chce proti vůli vlastníka odejmout, jde o krádež. Například: pachatel předstírá, že je z firmy provádějící odečítání plynu. Po vpuštění do domu (bytu) odcizí věci ke škodě majitele domu.

Pokud byla způsobena škoda na cizím majetku podvodným jednáním, které spočívalo ve vylákání věci podvodným slibem zaplacením dohodnuté částky, je nutné při stanovení výše způsobené škody vycházet ze skutečné hodnoty věci, a nikoliv z dohodnuté částky. Dále se za škodu na majetku považuje i ušlý zisk, nejen zmenšení cizího majetku.

Subjektem je pachatel, který vyvolal nebo využil omyl jiné osoby, nebo zamlčel podstatné skutečnosti.

⁴⁶ ustanovení § 209 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, v platném znění

⁴⁷ Zamlčení podstatné skutečnosti znamená, že pachatel neuvedl skutečnosti, které jsou zásadní, rozhodující pro rozhodnutí poškozeného nebo jiné podváděné osoby.

⁴⁸ JELÍNEK, J. a kolektiv., *Trestní zákoník a trestní řád: s poznámkami a judikaturou*, ISBN 978-80-87212-22-6, s. 270

Subjektivní stránku představuje úmyslné jednání, které muselo být od počátku podvodného jednání pácháno a chápáno s úmyslem sebe nebo jiného obohatit. Např. pokud si někdo vypůjčí peníze a nevrátí je v dohodnutém termínu, není tato skutečnost dostatečným důkazem, že na počátku půjčky měl v úmyslu peníze nevrátit. Mohl mít úmysl je vrátit, ale později nastaly takové skutečnosti, které bránily vypůjčitel, aby je vrátil včas. Pokud by se mělo jednat o podvod, musel by mít pachatel již v době půjčky v úmyslu si vypůjčené peníze ponechat a jednal by s vědomím, že uvádí zapůjčitele záměrně v omyl.

Obohacením pachatele nebo někoho jiného je podvod dokonán.

4.1.5 Zničení či poškození cizí věci

Skutková podstata přestupku zničení či poškození cizí věci není v ustanovení § 50 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích specifikována. Je nutné ji analogicky dovodit z trestného činu poškození cizí věci podle trestního zákona.⁴⁹

Objektem přestupku je cizí věc⁵⁰, která nenáleží pachateli přestupku. Mohou to být majetková práva, ale i majetkové hodnoty⁵¹, u nichž existuje společenský zájem na jejich ochranu (ochrana kulturních statků).

„Zničení a poškození věci je porušení hmotné podstaty věci. Zničení je úplné znehodnocení věci. Poškození je částečné znehodnocení věci. Poškozením se rozumí snížení hodnoty věci, a to buď trvalé, nebo dočasné, v takové míře, že věc není nadále schopna plnit některé své funkce, anebo je může plnit jen po opravě. Učinění věci neupotřebitelnou není porušení hmotné podstaty věci. Neupotřebitelnost se posuzuje ve vztahu k účelu, k němuž věci slouží.“⁵²

⁴⁹ ustanovení § 228 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, v platném znění

⁵⁰ ustanovení § 134 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, v platném znění stanoví, že věcí se rozumí i ovladatelná přírodní síla. Ustanovení o věcech se vztahují i na živá zvířata, zpracované oddělené části lidského těla, peněžní prostředky na účtu a na cenné papíry.

⁵¹ ustanovení § 134 odst. 2 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, v platném znění stanoví, že jinou majetkovou hodnotou se rozumí právo nebo jiná penězi ocenitelná hodnota, která není věcí a nevztahují se na ni ustanovení o věcech podle odstavce 1.

⁵² JELÍNEK, J. a kolektiv., *Trestní zákoník a trestní řád: s poznámkami a judikaturou*, ISBN 978-80-87212-22-6, s. 298

Rozdíl mezi přestupkem zničení a poškození cizí věci a korespondujícím trestným činem je v hodnotě poškozené či zničené věci, která v případě přestupku je nižší než 5.000 Kč. Přesto existuje výjimka, kdy může dosáhnout výše způsobené škody částky nižší než 5.000 Kč, a nejedná se o přestupek. Bude se jednat o trestný čin, pokud někdo poškodí cizí věc tím, že ji postříká, pomaluje či popíše barvou nebo jinou látkou.⁵³ Tato skutková podstata byla do trestního zákoníku zakotvena k omezení vandalství páchaného formou poškozování vagónů dopravních prostředků nebo omítek domů barvou nebo jinou látkou. Na rozdíl od trestného činu podle ustanovení § 228 odst. 1 je zde popsán specifický způsob poškození věci (malba, nástřík atd.).

4.1.6 Neoprávněné užívání a zatajení cizí věci

Skutková podstata přestupku **neoprávněné užívání cizí věci** není v ustanovení § 50 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích specifikována. Je nutné ji analogicky dovodit z negativního vymezení přestupku ve vztahu k trestnému činu neoprávněné užívání cizí věci podle trestního zákona.⁵⁴

„ Z toho je třeba dovodit, že ve smyslu § 50 odst. 1 písm. b) neoprávněně užívá cizí majetek ten, kdo úmyslně

a) se zmocní věci malé hodnoty (to je hodnoty nižší než 25 000 Kč) v úmyslu ji přechodně užívat (jde-li o motorové vozidlo, byť i malé hodnoty, je takové jednání trestným činem). Při úmyslu takovou věc si присvojit by šlo o krádež [o trestný čin nebo o přestupek podle písm. a)]; nebo

b) způsobí na cizím majetku malou škodu (nižší než 25 000 Kč) tím, že neoprávněně takových věcí, které mu byly svěřeny, přechodně užívá. Při úmyslu si takovou věc присvojit by šlo o zpronevěru.“⁵⁵

Objektem je věc, která nenáleží pachateli. Jedná se pouze o věc movitou (věc malé hodnoty), kterou lze užívat a po určité době ji pachateli vrátit. Peníze nemohou být

⁵³ ustanovení § 228 odst. 2 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, v platném znění

⁵⁴ ustanovení § 207 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, v platném znění

⁵⁵ ČERVENÝ, Z.; ŠLAUF, V.; TAUBER, M., *Přestupkové právo, Komentář k zákonu o přestupcích a výňatky ze souvisejících zákonů*, ISBN 978-80-7201-830-7, s. 127

předmětem útoku pachatele, protože jejich užívání spočívá v jejich spotřebování. Pachatel si věc přisvojí a získá možnost s ní disponovat podle jeho vůle.

Toto jednání pachatele má 2 podoby:

a) pachatel neoprávněně přechodně užívá věc svěřenou. Např. Pokud má pachatel svěřený služební automobil. Tento automobil používá nejen ke služebním účelům, ale i pro soukromé účely. Při soukromé cestě způsobí na automobilu škodu malou, půjde o přestupek.

b) pachatel se zmocní cizí věci s úmyslem ji přechodně užívat. Např. Pachatel se zmocní jízdního kola s úmyslem se přemístit z bodu A do bodu B, kde jej nechá volně ležet a dále ho již nepoužívá.

Pro posouzení je významná doba užívání a okolnosti, za kterých pachatel věc vrátí (pokud věc zanechá na takovém místě, na které má oprávněná osoba snadný přístup a může věc získat do své dispozice zpět anebo naopak). „Nejde o trestný čin neoprávněného užívání cizí věci podle § 207 tr. zák., jestliže pachatel s cizím motorovým vozidlem, jehož se zmocnil v úmyslu užívat je jen přechodně, naloží tak, že poškozenému natrvalo odejme či znemožní obnovení dispozičního práva, případně toto výrazně ztíží (např. odstaví vozidlo na odlehlém místě, kdy jeho vrácení poškozenému je závislé na náhodě).“⁵⁶

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 23.7.1996, sp. zn. 2 Tzn 126/1996, Sb. rozh. tr. č. 43/1997-I: „Za škodu, která byla na cizím majetku způsobena neoprávněným užíváním cizí věci, se nepovažuje hodnota této věci, ale pouze to, o co se cizí majetek v důsledku jejího neoprávněného užívání zmenšil.“

Skutková podstata přestupku **zatajení cizí věci** není v ustanovení § 50 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích specifikována. Je nutné ji analogicky dovodit z negativního vymezení přestupku ve vztahu k trestnému činu zatajení cizí věci podle trestního zákona.⁵⁷

Přestupku zatajení cizí věci se dopustí pachatel tím, že si úmyslně přisvojí cizí věc bez přivolení oprávněné osoby s touto věcí nakládat. Zákon uvádí, že se tak může stát například nálezem, omylem. Důležité je, že pachatel svým jednáním vědomě nepůsobil k získání věci.

Nález upravují ustanovení § 1051-1062 občanského zákoníku⁵⁸. Nalézt lze věc ztracenou, zapomenutou nebo odloženou. Ztracenou věcí je taková věc, kterou vlastník bez

⁵⁶ DRAŠTÍK, A. a kolektiv., *Přehled judikatury. Trestné činy proti majetku*, ISBN 80-7357-053-X, s. 23

⁵⁷ ustanovení § 219 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, v platném znění

projevu své vůle ztratil (jedná se o událost, nikoliv projev vůle). Tím však neztrácí k věci vlastnické právo, pouze s ní nemůže disponovat. Kdo najde ztracenou věc, je povinen ji vydat vlastníkov, pokud je mu znám. V opačném případě je povinen ji odevzdat obci, na jejímž území k nálezu došlo. Pokud nálezce věci věc neodevzdá, dopouští se přestupku zatajení cizí věci. „Rozdíl mezi krádeží a zatajením cizí věci spočívá ve skutečnosti, zda pachatel při nálezu věci ví, komu patří a zda jí odnímá z dispozice vlastníka.“⁵⁹

Bez přivolení oprávněné osoby se může věc dostat do moci pachatele omylem (např. věc přinese dítě, pes). Může se jednat o vlastní omyl pachatele, omyl osoby oprávněné nebo i jiné osoby. Přestupek pachatele bude spáchán, až když pachatel zjistí, že jde o věc, která mu nepatří, a přesto si jí úmyslně přisvojí nebo ponechá. Pokud by o omylu věděl již od počátku, omylu by využil, a věc by si přisvojil, jednalo by se o podvod. Např. v šatnách na pracovišti si zaměstnanec vezme domů batoh s věcmi. Doma zjistí, že mu nepatří a přesto si ho ponechá. Pokud by viděl kolegu, jak si omylem bere jeho batoh, neupozornil ho na to a záměrně si vzal cizí, jednalo by se o podvod. Využil by záměrně omyl svého kolegy, aby se obohatil.

O přestupek zatajení cizí věci nepůjde, pokud si pachatel přisvojil částku 2.000 Kč, kterou měl poškozený- kolega v kabátě, a při oblékání mu vypadla z kapsy. Věc by měla být posouzena jako přestupek krádeže, neboť pachatel věděl, že peníze patří poškozenému kolegovi a že jsou ještě v jeho dosahu.

Rozdíl v přestupku zatajení cizí věci a korespondujícím trestným činem je ve výši hodnoty věci, nesmí dosáhnout částky 5.000 Kč. Dolní hranici zákon neupravuje. Je jen na uvážení příslušného správního orgánu. Pokud dojde k závěru, že jednání naplňuje formální znaky přestupku zatajení věci, musí posoudit i materiální znak.

4.1.7 Podílnictví

V ustanovení § 50 odst. 1 písm. c) přestupkového zákona je vymezena skutková podstata přestupku podílnictví. Spočívá v **ukrytí nebo převedení věci**, která byla získána

⁵⁸ ustanovení § 1051 zákona č.89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění stanoví, „Má se za to, že si každý chce podržet své vlastnictví a že nalezená věc není opuštěná. Kdo věc najde, nesmí ji bez dalšího považovat za opuštěnou a přivlastnit si ji.“

⁵⁹ JEMELKA, L.; VETEŠNÍK, P., *Zákon o přestupcích a přestupkové řízení: komentář*, ISBN 978-80-7400-501-5, s. 306

přestupkem spáchaným jinou osobou, nebo toho, co za takovou věc bylo opatřeno. Korespondujícím trestným činem je trestný čin podílnictví podle ustanovení § 214 trestního zákona.

Subjektem – pachatelem je vždy osoba rozdílná od osoby, která věc přestupkem získala. Postihnout lze jen úmyslné jednání. Aby došlo k naplnění této skutkové podstaty, musí jedna osoba přestupek spáchat (nezáleží, jakým protiprávním jednáním věc získala – např. podle ustanovení § 50 odst. 1 písm. a, b), věc získanou přestupkem předá další osobě, která o původu věci ví, věc ukryje nebo převede na sebe nebo na někoho jiného. Aby mohl pachatel přestupku věc ukrýt nebo na sebe či jiného převést, musí mít nad ní dispoziční moc.

Předmětem je cizí věc (majetek), která byla získána přestupkem spáchaným jinou osobou.

„ Účelem **ukrytí věci** může být znesnadnění jejího nalezení u pachatele přestupku, aby nemohla být správním orgánem uložena sankce propadnutí věci nebo ochranné opatření zabránění věci, nebo aby nemohla být nalezena např. oprávněnou osobou. K **převedení věci** na sebe nebo na jiného může dojít jakýmkoliv způsobem (darováním, prodejem, apod.), a to úplatně či bezúplatně. Převedením získává ten, na něhož se věc převádí, dispoziční právo s věcí nakládat. Pachatelem přestupku je však pouze osoba, která věc převádí.“⁶⁰

Rozdíl mezi přestupkem podílnictví a korespondujícím trestným činem není v hodnotě ukryté nebo převedené věci, ale podle ustanovení § 214 trestního zákona je podílnictvím ukrytí nebo převedení věci, která byla získána trestným činem. Přestupku se lze dopustit pouze úmyslně, ale trestný čin lze podle ustanovení § 215 trestního zákona spáchat i z nedbalosti.

4.2 Právní úprava majetkových přestupků účinná od 1. 10. 2016

Nová hmotně-právní úprava se použije na přestupky spáchané po 1. 10. 2016. Z důvodu zákazu retroaktivity, nelze přestupky spáchané do 30. 9. 2016 posuzovat podle zákona účinného od 1. 10. 2016.

⁶⁰ JEMELKA, L.; VETEŠNÍK, P., *Zákon o přestupcích a přestupkové řízení: komentář*, ISBN 978-80-7400-501-5, s. 306-307

4.2.1 Obecná charakteristika přestupků proti majetku s uvedením změn

„(1) Přestupku se dopustí ten, kdo úmyslně způsobí škodu na cizím majetku

- a) krádeží,
- b) zpronevěrou,
- c) podvodem, nebo
- d) zničením nebo poškozením věci z takového majetku.

(2) Přestupku se dopustí ten, kdo úmyslně

- a) neoprávněně užívá cizí majetek,
- b) přisvojí si cizí věc nálezem nebo jinak bez přivolení oprávněné osoby, nebo
- c) ukryje nebo na sebe nebo na jiného převede věc, která byla získána přestupkem spáchaným jinou osobou, nebo to, co za takovou věc bylo opatřeno.“⁶¹

Hlavní viditelnou změnou je nové rozčlenění jednotlivých skutkových podstat. Skutky, které do 30. 9. 2016 se podřadily pod skutkovou podstatu ustanovení § 50 odst. 1 písm. a) se budou posuzovat jako skutkové podstaty ustanovení § 50 odst. 1 písm. a, b, c, d).

Skutková podstata ustanovení § 50 odst. 1 písm. b) bude nově posuzována jako 2 samostatné skutkové podstaty podle ustanovení § 50 odst. 2 písm. a, b).

Skutková podstata ustanovení § 50 odst. 1 písm. c) bude nově posuzována jako skutková podstata ustanovení § 50 odst. 2 písm. c).

Další viditelnou změnou je nově ustanovení § 50 odst. 3, které stanoví, že se přestupku dopustí ten, kdo se o jednání uvedené v odstavci 1 pokusí. Toto ustanovení není novinkou, ale bylo součástí ustanovení § 50 odst. 1 písm. a), které stanovilo: „nebo se o takové jednání pokusí“. Nyní je uvedeno samostatně.

Současná právní úprava ukládá za majetkové přestupky podle ustanovení § 50 odst. 1 pokutu do 15.000 Kč. S účinností od 1. 10. 2016 bude možné uložit pokutu za přestupek podle odstavců 1 až 3 do 20.000 Kč.

Za podstatnou změnu je nutné zmínit ustanovení § 50 odst. 5, který stanoví: „je-li

⁶¹ ustanovení § 50 zákona č. 200/1990 Sb., přestupkový zákon, ve znění zákona č. 204/2015 Sb., účinného po 1. 10. 2016

přestupek podle odstavců 1 až 3 spáchán opakovaně⁶² po nabytí právní moci rozhodnutí o přestupku podle stejného odstavce, uloží se pokuta do 30.000 Kč. Za přestupek podle odstavců 1 až 3 lze uložit zákaz pobytu.“

Institut trestání za opakovaného spáchání stejného přestupku byl zaveden novelou přestupkového zákona, aby bylo možné přísněji postihnout recidivu závažnějších přestupků proti majetku (občanskému soužití, veřejnému pořádku). Ustanovení § 91a stanoví: „Přestupek je spáchán opakovaně, jestliže ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o stejném přestupku, z něhož byl obviněný uznán vinným, do jeho spáchání neuplynulo dvanáct měsíců.“ Rozhodující pro posouzení správním orgánem bude skutečnost, že se jedná o opakovaný přestupek podle **stejného paragrafu a odstavce** zákona. Např. dopustí-li se pachatel přestupku podle ustanovení § 50 odst. 1 písm. a) a v jednoroční lhůtě se dopustí dalšího přestupku např. podle ustanovení § 50 odst. 1 písm. b), dopustí se opakovaného přestupku. O stejný přestupek nepůjde, dopustí-li se přestupku podle ustanovení § 50 odst. 1 písm. a) a v jednoroční lhůtě se dopustí dalšího přestupku např. podle ustanovení § 50 odst. 2 písm. a).

Nově bude stanoven zákaz, že ve zkráceném blokovém řízení nebude možno vyřídit přestupek v případě, že bude zjištěna recidiva, ale bude nutné provést klasické ústní projednávání přestupku a uložit vyšší sankci.

⁶² ustanovení § 91a zákona č. 200/1990 Sb., přestupkový zákon, ve znění zákona č. 204/2015 Sb., účinného po 1. 10. 2016

5 Vlastní práce

Řízení o přestupcích je zvláštním druhem správního řízení⁶³. Na řízení o přestupcích se použije především přestupkový zákon jako speciální úprava. Pokud přestupkový zákon neobsahuje nebo obsahuje jen částečně některá procesní ustanovení o řízení, použije se subsidiárně správní řád. Jedná se o souhrn norem, které vymezují postavení subjektů přestupkového řízení, jejich práva a povinnosti. Smyslem tohoto procesu je, aby bylo objektivně, bez zbytečných průtahů zjištěno, zda došlo ke spáchání přestupku, kdo jej spáchal, okolnosti a sankce, kterou je třeba uložit pachateli přestupku. Vztah přestupkového zákona ke správnímu řádu upravuje ustanovení § 51 přestupkového zákona. Samotný přestupkový zákon neobsahuje základní zásady při činnosti správních orgánů. Postupuje se tedy na základě zásad definovaných ve správním řádě, které se uplatní na veškeré postupy správních orgánů při výkonu veřejné správy.

Přestupkové řízení se skládá z 3 částí:

1. Řízení před orgánem prvního stupně (prvoinstanční řízení). Samotné prvoinstanční řízení má několik fází. První fází je přípravné řízení, které předchází zahájení řízení. Následuje nalézací řízení.
2. Přezkum rozhodnutí (včetně nápravy vadných rozhodnutí). Nezahajuje se vždy, je vázáno odvoláním účastníka řízení.
3. Exekuce v případě neplnění ze strany pachatele přestupku.

5.1 Přípravné řízení

Postup správního orgánu před zahájením řízení se označuje jako přípravné řízení. Povinností správního orgánu je stíhat veškeré přestupky, o kterých se dozví ze své vlastní činnosti, tak i z došlých podnětů od kteréhokoliv subjektu. Tyto podněty musí přezkoumat a posoudit, zda jsou dány důvody pro postoupení věci, odložení či zahájení vlastního řízení o přestupku.

⁶³ Podle ustanovení § 9 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Dostupné on-line na http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=500/2004&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy, [cit. 2015-19-12]: je správní řízení postup správního orgánu, jehož účelem je vydání rozhodnutí, jímž se jmenovitě určené osobě v konkrétní věci zakládají, mění nebo ruší práva a povinnosti nebo se v určité věci prohlašuje, že takováto osoba práva nebo povinnosti má nebo nemá.

Správní orgán nejprve zjišťuje, zda nejsou dány důvody pro odložení věci, které taxativně jsou vymezeny v ustanovení § 66 přestupkového zákona. V ustanovení § 66 odstavce 1 jde o opatření správního orgánu, kdy řízení o přestupku zahájit nelze, protože mu v tom brání zákonné důvody (osobní působnost). Pokud se podle odst. 2 stejný pachatel přestupku dopustil i jiného činu, za který mu byl uložen nebo mu hrozí trest v trestním řízení, věc odloží. V neposlední řadě, pokud správní orgán v rámci úkonů prováděných před zahájením řízení zjistí některou z taxativně uvedených překážek v ustanovení odst. 3, musí věc vždy odložit. Pokud není věc odložena, zkoumá možnost postoupení věci v souvislosti s věcnou, funkční a místní příslušností správního orgánu⁶⁴ z důvodu nepřislušnosti, nebo z důvodu vhodnosti, kdy je hospodárnější a účelnější, aby o spáchaném skutku rozhodoval orgán, který se nachází v místě bydliště pachatele.

Pokud věc nebyla odložena ani postoupena, může správní orgán učinit nezbytné kroky ke zjištění stavu před samotným zahájením řízení o přestupku. Institut podání vysvětlení umožňuje věcně a místně příslušnému správnímu orgánu učinit konkrétní kroky vůči potenciálním účastníkům řízení, i když řízení není ještě zahájeno, k došetření došlého oznámení. Podmínkou je, že správní orgán nemůže tyto údaje získat jiným úředním postupem. Záznam o podaném vysvětlení není pro případné následné přestupkové řízení důkazním prostředkem. Každý je povinen dostavit se k podání vysvětlení. Tomu, kdo se nedostaví nebo bezdůvodně odepře podat vysvětlení, může být uložena pořádková pokuta. Správní orgán musí řádně poučit předvolaného o možnosti odepřít výpověď ze zákonem stanovených důvodů. Posledním institutem, který lze učinit před zahájením řízení je zajištění důkazu podle ustanovení § 138 správního řádu a to z moci úřední nebo na žádost, pokud je důvodná obava, že později jej nebude možné provést nebo že provedení důkazu může ovlivnit řešení věci, která bude předmětem řízení.

5.2 Nalézací řízení

Za nejdůležitější část přestupkového řízení lze považovat nalézací řízení. V této části řízení se zjišťují veškeré okolnosti případu a snaží se dojít k rozhodnutí ve věci. Zahájit řízení lze z úřední povinnosti nebo na návrh. Podkladem pro zahájení řízení je návrh navrhovatele (podání podle ustanovení § 37 správního řádu) nebo podnět

⁶⁴ O spáchaném přestupku rozhoduje správní orgán, v jehož územním obvodu byl přestupek spáchán.

(ustanovení § 42 správního řádu) např. od policie, soudu státního zastupitelství, jiného správního úřadu, jiné obce nebo vlastní zjištění správního orgánu.

Z moci úřední zahájí správní orgán řízení do 60-ti dnů ode dne přijetí oznámení. Toto řízení se také označuje jako řízení ex offio a je zahájeno v den, kdy je obviněnému doručeno oznámení o zahájení řízení. Oznámení o zahájení řízení je vznesením trestního obvinění, je tedy nutné dbát na jeho preciznost. Zahájením řízení se z podezřelého z přestupku stává obviněný. Oznámení o zahájení řízení se zasílá obviněnému společně s předvoláním⁶⁵ a musí splňovat zákonné náležitosti a být v souladu se správním řádem doručeno. Dnem doručení oznámení o zahájení řízení obviněnému se řízení považuje za zahájené.

Na návrh postižené osoby, jejího opatrovníka nebo zákonného zástupce se projednávají všechny přestupky podle ustanovení § 49 odst. 1 písm. a) a přestupky mezi osobami blízkými podle ustanovení § 49 odst. 1 písm. b), § 50 přestupkového zákona a § 125 odst. 1 písm. h) zákona o silničním provozu. Bez návrhu nelze tento přestupek projednat. Od 1. 10. 2016 nastane změna, kdy se projedná přestupek i bez návrhu, pokud je osoba postižená mladší 15-ti let. Nezbytnou podmínkou je podání návrhu do 3 měsíců, kdy se navrhovatel dozvěděl o přestupku nebo o jeho postoupení příslušnému správnímu orgánu. Jedná se o tzv. kvalifikovaný návrh, který musí splňovat zákonné náležitosti.

Dopustil-li se pachatel více přestupků, o kterých ještě nebylo pravomocně rozhodnuto, a tentýž správní orgán je věcně i místně příslušný k projednání, projedná přestupky ve společném řízení. Bude-li v následném řízení uložena pachateli sankce za spáchání více přestupků, uloží se za ten přestupek, který lze postihnout nejpřísněji (tzv. absorpční zásada).

Účastenství na řízení vyplývá z konkrétního vztahu jednotlivce k projednávané věci. Jsou jimi obviněný z přestupku, poškozený-pouze ve věci náhrady majetkové škody, vlastník zabrané věci nebo navrhovatel. Od 1.10.2016 i osoba, které byla přestupkem způsobena nemajetková škoda. Každý účastník řízení musí být procesně způsobilý. Pokud se jedná o nezletilé dítě nebo o nesvéprávnou osobu, jsou zastoupeni prostřednictvím zástupce.

⁶⁵ S oznámením lze spojit i jiný úkon v řízení podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění

V průběhu nalézacího řízení se vede neveřejné ústní jednání. O ústním jednání se vyhotovuje protokol. Součástí ústního jednání probíhá dokazování, kdy lze využít všech důkazních prostředků, které nebyly získány v rozporu s právními předpisy. Ústní jednání může být zakončeno dvěma způsoby: zastavením řízení nebo vydáním rozhodnutí. Zastavit řízení lze jen z taxativně uvedených důvodů. Pokud řízení nebylo zastaveno, vydá se rozhodnutí, které musí splňovat zákonné náležitosti.

5.3 Přezkumné řízení

Pokud bylo účastníkovi řádně doručeno a ten nepodá odvolání, považuje se rozhodnutí do 15 dnů po doručení za pravomocné. Pokud podá účastník odvolání, provádí se přezkum rozhodnutí.

Přezkum rozhodnutí se provádí řádnými opravnými prostředky (přezkoumávání rozhodnutí, která nebyla ještě v právní moci – odvolání, rozklad, odpor, námitky) nebo mimořádnými opravnými prostředky (přezkoumávání rozhodnutí, která již nabyla právní moci – přezkumné řízení, obnova řízení).

5.4 Nejčastější formy řízení využívané v praxi

V praxi se nejčastěji využívá tzv. zkrácené formy řízení. Přestupkový zákon definuje dva druhy zkráceného řízení: **blokové řízení a příkazní řízení**. Jedná se o méně formální řízení, které je charakteristické svojí jednoduchostí, hospodárností a rychlostí postihu.

Jako podklad pro praktickou část bakalářské práce bylo provedeno šetření na Městském úřadě v Chebu oddělení správních deliktů, které se zabývá řešením všeobecných přestupků podle přestupkového zákona (nejčastěji se zde řeší přestupky podle ustanovení § 46, 47, 49, 50), ale i dopravních přestupků podle příslušných zákonů. Ze statistik, které se za jednotlivá období odevzdávají Ministerstvu vnitra ČR, bylo možné zjistit pouze celkové množství projednaných majetkových přestupků (viz příloha D). Z knih se souhrnnou evidencí všech všeobecných přestupků v letech 2012-2014 na Městském úřadě v Chebu bylo nutné vybrat pouze přestupky majetkové. Tato evidence je prováděna, jak v klasické knižní podobě, tak i v elektronické podobě v přestupkovém modulu. Následně u každého jednotlivého případu zjistit, jak byl vyřešen. Pokud byl majetkový přestupek vyřešen uložením blokové pokuty na místě nezaplacené a pokuty v příkazním řízení, bylo

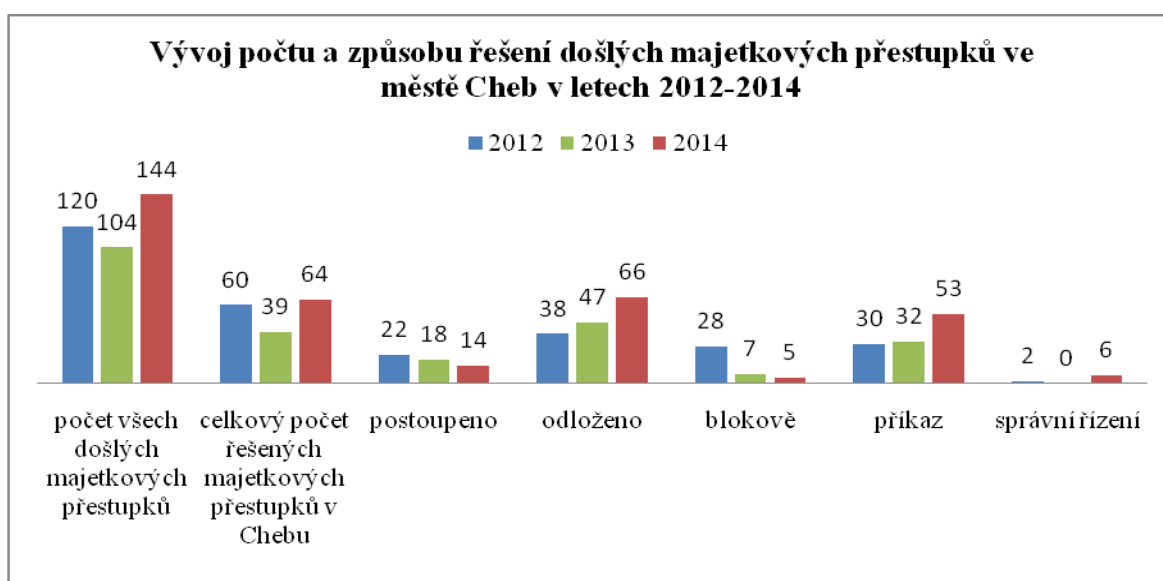
nutné pokračovat se zjišťováním ve finančním modulu, zda byl do současné doby uhrazen či ne. Problematické šetření bylo u přestupků, které přecházely z jednotlivých období do následujících, protože nebylo možné dohledat platby v období, ve kterém byly zaevidovány, ale až uložení pokuty v následujícím období, se pokuta promítla do období nového, které se neshodovalo s obdobím spáchání přestupku. Ze zjištěných dat byly vytvořeny tabulky, které znázorňují celkové počty všech došlých majetkových přestupků za jednotlivá období, počty postoupených, odložených přestupků a následně počty řešených majetkových přestupků. Řešené majetkové přestupky se dále dělily na řešení blokovou pokutou, příkazem nebo správním řízením. Pro názornější představu byla data z tabulek převedena do podoby grafů.

Tabulka 1- Vývoj počtu a způsobu řešení všech došlých majetkových přestupků v letech 2012-2014 ve městě Cheb

	počet všech došlých majetkových přestupků	celkový počet řešených majetkových přestupků v Chebu	postoupeno	odloženo	blokově	příkaz	správní řízení
2012	120	60	22	38	28	30	2
2013	104	39	18	47	7	32	0
2014	144	64	14	66	5	53	6

Zdroj: Městský úřad Cheb, interní zdroje, vlastní zpracování

Graf 1- Vývoj počtu a způsobu řešení došlých majetkových přestupků ve městě Cheb v letech 2012-2014

Zdroj: Městský úřad Cheb, interní zdroje, vlastní zpracování

Z výše uvedené tabulky a grafu je patrné, že z celkového počtu přestupků, které byly ve městě Cheb **řešeny**, se nejvíce používá institutu příkazu. Je zde patrný nárůst počtu příkazů z celkového počtu všech **došlých** majetkových přestupků v roce 2014 (počet příkazů činil 36,8%) oproti roku 2012 (počet příkazů činil 25%). Od roku 2012 se v praxi kladl velký důraz na rychlost a ekonomičnost řízení, proto se v případech, kdy byly splněny zákonem taxativně stanovené podmínky pro uložení příkazu, využíval tento institut nejčastěji. Naopak počet řešení případů blokovou pokutou od roku 2012 (počet blokových pokut činil 23,3%) - 2014 (počet blokových pokut činil 3,5%) výrazně klesl.

5.4.1 Blokové řízení

Zvláštním zkráceným druhem řízení o přestupku je blokové řízení. Vyznačuje se neformálností, hospodárností, rychlostí postihu a ve velké většině řešených případů i okamžitým účinkem na pachatele. Hlavním účelem zavedení blokového řízení v přestupkovém zákoně bylo urychlit, zefektivnit projednávání přestupků a snížit administrativní zátěž dotčených osob i správních orgánů, oproti klasickému formálnímu projednání přestupků ve správním řízení.

Blokové řízení upravují ustanovení § 84 až § 86 přestupkového zákona. Podmínkou blokového řízení je skutečnost, že přestupek byl spolehlivě zjištěn a že pachatel přestupku je ochoten se blokovému řízení podrobit a přijmout uloženou sankci. Používá se k řešení méně závažných přestupků. Pokud však k řešení postačí jen domluva na místě, nelze přestupek řešit v blokovém řízení.

Pro projednání přestupku v blokovém řízení není podmínkou, že byl pachatel při svém protiprávním jednání přistižen a jednání bylo vyřešeno na místě. Případy, které řeší správní orgány v blokovém řízení, nebyly na místě vyřešeny uložením blokové pokuty. Orgány policie postoupí správnímu orgánu oznámení o přestupku, protože věc nebylo s pachatelem možné vyřešit na místě (např. pachatel byl pod vlivem návykové látky nebo alkoholu nebo na místě odmítal spolupracovat).

Pokud je takto přijaté oznámení o přestupku od policie a přestupek je méně závažný a správní orgán potřebuje doplnit ještě některé nezbytné údaje, předvolá si pachatele přestupku na podání vysvětlení o přestupku. Pokud se pachatel přestupku dostaví, sepisuje

s ním správní orgán protokol o podání vysvětlení, ve kterém pachatel doplní nebo zcela uvede svoji výpověď ke svému jednání (pokud tak neučinil na policii). V případě, že je předvolán mladistvý k podání vysvětlení o přestupku, je nutné vyrozumět jeho zákonného zástupce a také orgán sociálně-právní ochrany dětí. Je jim oznámen datum konání podání vysvětlení a mohou se s mladistvým podání vysvětlení účastnit, aby byla zachována veškerá jeho práva.

Pokud uvedená doplněná výpověď postačí správnímu orgánu k rozhodnutí a přestupce je ochoten věc vyřešit uložením blokové pokuty, poznamená toto správní orgán do protokolu s podáním vysvětlení s odůvodněním, že pachatel přestupku se dopustil svého protiprávního jednání, s uložením blokové pokuty v určené výši souhlasí a byla mu uložena bloková pokuta na místě. Pokud pachatel je ochoten zaplatit na místě, vydá mu správní orgán blok na pokutu na místě zaplacenou. V případě, že byla pokuta zaplacená na místě, nabývá rozhodnutí o blokovém řízení právní moci okamžikem oznámení rozhodnutí podle ustanovení § 73 správního řádu a nastanou tzv. hmotně-právní důsledky právní moci.

Hmotně-právní důsledky právní moci znamenají, že správní akt nelze s výjimkou některých zákonem stanovených případů zrušit nebo změnit (jde o nezrušitelnost nebo neměnitelnost správního aktu) a pokud byl ve věci vydán správní akt, nelze znovu rozhodnout (jde o překážku věci pravomocně rozhoduté, rei iudicatae).

V případě, že pachatel přestupku nemůže zaplatit pokutu na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou. Některé správní orgány dávají okamžitě pachateli přestupku složenku s vygenerovaným variabilním symbolem pro platbu. Pachatel přestupku je poučen správním orgánem o lhůtě splatnosti pokuty a následcích nezaplacení pokuty. Nezbytným úkonem je podpis přestupce na protokolu o podání vysvětlení a na uložené blokové pokutě.

Jedinou sankcí, kterou je možné v blokovém řízení uložit je bloková pokuta, kterou upravuje ustanovení § 13 odst. 2 přestupkového zákona. Při stanovení výše blokové pokuty, hodnotí správní orgán způsob spáchání přestupku, míru zavinění, pohnutky, osobu pachatele a závažnost následků přestupku. Od 1.10.2015 lze v blokovém řízení uložit pokutu do 5.000 Kč, pokud zákon nepřipouští uložit pokutu vyšší. Lze ji uložit i mladistvému, ale v maximální výši do 2.500 Kč. Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí sp. zn. 5 As 65/2009 uvádí: „Připouští-li zákon projednávání přestupku

v blokovém řízení i s mladistvým pachatelem, nutně musí presumovat i způsobilost a odpovědnost mladistvého pachatele za své konání v průběhu řízení. Nelze se proto dovolávat nerozvážnosti a neuvědomění si následků chování (zde zahazení pokutového bloku) mladistvého.“ Od 1. 10. 2016 se bude zohledňovat u některých, zákonem taxativně stanovených přestupků, i opakované páčání přestupků. Pokud např. u majetkového přestupku správní orgán na základě opisu z rejstříku přestupků zjistí recidivu v páčání přestupku, nebude možné vyřešit přestupek ve zkráceném řízení, ale bude nutno provést klasické ústní projednávání přestupku a uložit vyšší sankci.

Pokud pachatel přestupku v protokolu o podání vysvětlení uvede, že shromážděné důkazy jsou nekompletní a nepovažuje přestupek za spolehlivě zjištěný, pokračuje se v běžném správním řízení a provádí se dokazování.

Ve standardním řízení o přestupku (nezkráceném) se také pokračuje, pokud pachatel přestupku v protokolu o podání vysvětlení se ke spáčení přestupku nedozná, s uložením blokové pokuty nesouhlasí a správní orgán má přestupek za spolehlivě zjištěný.

Zákon o přestupcích nevyklučuje použít zkrácené blokové řízení u již zahájeného řízení. Předpokládá se, že správní orgán shledá uložení blokové pokuty jako dostatečný postih a upustí od pracovního a formálně náročného správního řízení. Uložení blokové pokuty má za následek, že správní orgán řízení o přestupku zastaví.

Proti uložení blokové pokuty se nelze odvolat, protože se pachatel dobrovolně podrobil projednání věci v blokovém řízení, souhlasí s navrženou výší pokuty a vše stvrdí svým podpisem. Jedná se o opatření, které má povahu rozhodnutí zvláštního druhu a věc je pravomocně skončena.

V blokovém řízení nelze projednat návrhové přestupky, nelze vyslovit ochranná opatření, ani rozhodnout o nároku na náhradu škody. V případě majetkových přestupků musí správní orgán z předloženého spisu zjistit, zda se poškozený připojil v řízení k náhradě škody. Pokud ano, musí správní orgán zahájit klasické správní řízení. Pokud poškozený nepodá návrh na projednání způsobené škody nebo škoda, která mu byla způsobena, nebyla spolehlivě zjištěna, může správní orgán rozhodnout jen o spáčeném přestupku a s náhradou škody odkázat poškozeného na občanskoprávní řízení u soudu.

V praxi se nejčastěji objevuje majetková škoda u přestupků proti majetku. Správní orgán má možnost u spolehlivě zjištěného skutkového stavu si předvolat pachatele

přestupku na podání vysvětlení o přestupku, kdy poučí pachatele přestupku o možnosti dobrovolné úhrady vzniklé škody a uloží mu termín, do kdy musí škodu nahradit. Pokud škoda není uhrazena a je spolehlivě zjištěna, pokračuje se ve správním řízení. Pokud uhrazena je a pachatel přestupku toto doloží, může mu správní orgán uložit blokovou pokutu za spáchaný přestupek a dále se ve správním řízení nepokračuje.

Nejčastějšími majetkovými přestupky, které se řeší správním orgánem v blokovém řízení, jsou přestupky s nižší majetkovou škodou, např. drobné krádeže v supermarketech nebo drobná poničení majetku- např. rozbitá okna, dveře.

Pachatelé drobných krádeží v supermarketech bývají nejčastěji osoby bez domova, osoby sociálně vyloučené, bez práce, kteří odcizené zboží používají buď k vlastní spotřebě (alkohol, potraviny) nebo k získání finančních prostředků pro svoji další existenci.

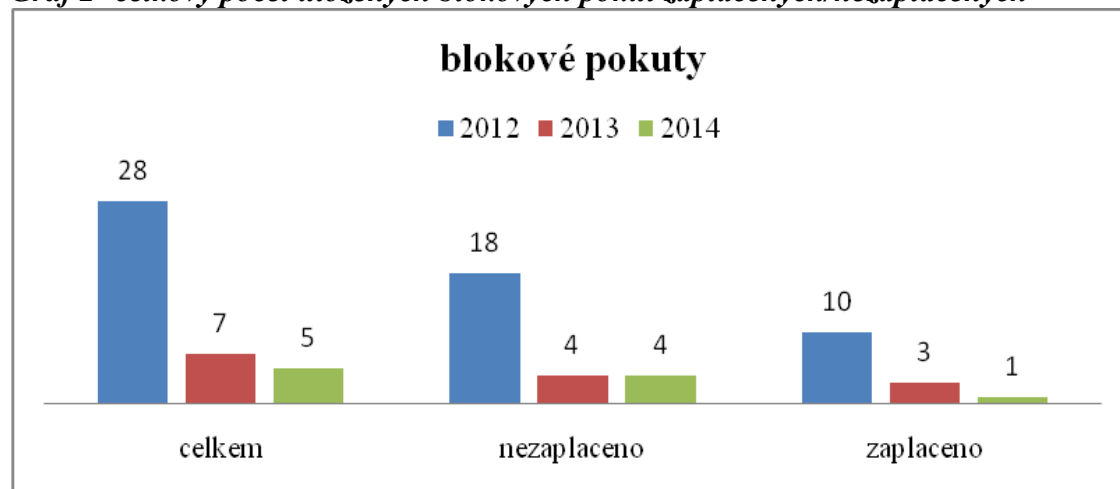
Pokud se tyto osoby dostaví k podání vysvětlení o přestupku a je jim uložena bloková pokuta, ve velké většině případů je to pokuta na místě nezaplacená, která nebývá téměř nikdy ani následně uhrazena.

Tabulka 2 – počet uložených blokových pokut

blokově	celkem	nezaplaceno	zaplaceno
2012	28	18	10
2013	7	4	3
2014	5	4	1

Zdroj: Městský úřad Cheb, interní zdroje, vlastní zpracování

Graf 2- celkový počet uložených blokových pokut zaplacených/nezaplacených

Zdroj: Městský úřad Cheb, interní zdroje, vlastní zpracování

Výše uvedená tabulka a graf zachycují klesající trend řešení přestupků v blokovém řízení v letech 2012 až 2014. Hlavním důvodem, proč se institutu blokového řízení využívá stále méně je, že se pachatelé přestupků nedostavují na předvolání k podání vysvětlení o přestupku, kde by bylo možné celou věc vyřešit na místě uložením blokové pokuty. Ve většině případů poštu nepřebírají nebo se záměrně nedostavují. Většina uložených pokut na místě nezaplacených nebyla do současné doby uhrazena. Počet zaplacených pokut tvoří uložené pokuty zaplacené na místě.

K ukládání a k výběru pokut mají oprávnění orgány, které jsou určeny zákonem o přestupcích či jinými zvláštními zákony (např. orgány obcí, obecní úřady obcí s rozšířenou působností, orgány policie České republiky, obecní policie, celní úřady a jiné). Příjem z blokových pokut plyne do rozpočtu obce, kraje nebo státního rozpočtu, podle toho, který správní orgán blokovou pokutu uložil. V případě městského úřadu Cheb, je to příjem obce. Není-li pokuta ve stanovené lhůtě zaplacená, vymáhá se podle zákona o správě daní a poplatků a k vymáhání uložených pokut je také příslušný Městský úřad Cheb.

Největší problém v praxi přináší řešení drobných majetkových přestupků policií tím, že na místě přestupek neřeší uložením blokové pokuty, ale přestupek oznamuje správnímu orgánu s konstatováním, že se řešení na místě mine účinkům. Policie se domnívá, že správní orgán může pachateli přestupku uložit vyšší sankci než policie na místě spáchání přestupku. Přestože správní orgán může uložit vyšší sankci, z níže uvedených důvodů se tak v praxi neděje. Jedná se o přestupky, které jsou spáchány opakovaně lidmi, které policie zná z místní znalosti. Vzhledem k tomu, že tito přestupci jsou si vědomi toho, že krádež je považována za přestupek do 5.000 Kč, provádějí tyto krádeže opakovaně. Vzhledem k osobám přestupců jsou tyto případy řešeny správním orgánem zdlouhavě. Nelze jim doručovat na trvalé bydliště, protože se v místě trvalého bydliště nezdržují, nebo mají jako trvalé bydliště ohlašovnu úřadu, kde si poštu nevyzvedávají. K podání vysvětlení se nedostavují a vyšší bloková pokuta uložená správním orgánem, než na místě spáchání krádeže policií, jim nemůže být uložena. Takto se tito přestupci správním orgánem hledají a předvolávají opakovaně po celý rok, až je případ v prekluzi. Pokud je případ policií podrobně zdokumentován, je možné přestupcům zaslat příkaz. Přesto ani zde není výsledek efektivní. Příkaz je doručen na fikci a pokuta není ve lhůtě splatnosti uhrazena.

5.4.2 Příkazní řízení

Dalším druhem zkráceného řízení je příkazní řízení (mandátní), které je upraveno v ustanovení § 87 přestupkového zákona. Toto ustanovení bylo zavedeno pro zrychlení, zjednodušení a odstranění nadbytečné administrativní zátěže. Postihovat lze některé přestupky bez nařízení ústního jednání a provádění dokazování podle správního řádu.

Aplikuje se pouze v případě, kdy jsou splněny zákonem taxativně stanovené podmínky. Hlavní podmínkou je, že jsou objektivně zjištěny skutečnosti přestupkového jednání, že jednání má zákonné znaky přestupku a je zřejmé, že se ho obviněný dopustil.

Příkaz nelze vydat, jestliže byl obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům, v řízení na návrh, pokud byl uplatněn nárok na náhradu škody nebo pokud je obviněný mladistvý.

Pokud není pochyb, že obviněný z přestupku se přestupku dopustil, může správní orgán vydat příkaz o uložení napomenutí nebo blokové pokuty. Pokutu lze uložit maximálně do výše 4.000 Kč. Od 1.10.2015 lze za přestupky spáchané od tohoto data uložit pokutu v příkazním řízení do výše 10.000 Kč. Podkladem pro vydání příkazu může být např. podání vysvětlení, svědecká výpověď, kamerový záznam atd. Příkaz má náležitosti rozhodnutí s požadavky na odůvodnění ve smyslu ustanovení § 68 a § 69 správního řádu. Uložená sankce musí být řádně odůvodněna. Oznamuje se pouze písemně.

Příkazní řízení je zahájeno okamžikem doručení jeho písemného vyhotovení obviněnému. V příkazním řízení nelze uložit náklady řízení.

V příkazním řízení nemůže obviněný z přestupku plně uplatnit svá procesní práva a s vydáním příkazu není vyžadován jeho souhlas, proto je mu umožněno podat opravný prostředek- odpor, kterým se automaticky příkaz ruší (ex lege) a správní orgán zahájí klasické správní řízení. Odpor může obviněný podat do 15 dnů od doručení příkazu u správního orgánu, který příkaz vydal. Pokud není podán odpor, má příkaz účinky pravomocného rozhodnutí.

Pokud dojde v zákonem stanovené lhůtě k podání odporu, dochází ke zrušení vydaného příkazu a správní orgán, který napadený příkaz vydal, musí zahájit klasické správní řízení. Řízení v prvním stupni končí vydáním správního rozhodnutí a jeho oznámení účastníkům řízení. Platí zásada reformace in peius. Správní orgán nemůže uložit obviněnému z přestupku jiný druh sankce, s výjimkou napomenutí, nebo vyšší výměru

sankce, než byly uvedeny v původním příkaze. Správní orgán je vázán ve svém rozhodnutí obsahem zrušeného příkazu. Toto platí ve prospěch obviněného z přestupku i v případě, že vyšly najevo nové okolnosti, které zvyšují míru zavinění pachatele a závažnost spáchaného přestupku.

V praxi se často stává, že obviněný podá odpor včas, avšak nesplňuje zákonem stanovené náležitosti tzn., že musí uvést, kdo podává odpor, v jaké rozsahu podává odpor, které věci se týká a co se navrhuje. Správní orgán vyzve obviněného k doplnění podaného odporu a uloží mu lhůtu k doplnění. Na podání odporu neexistuje žádný zákonem předepsaný formulář.

Příkazní řízení nelze vést jako společné řízení. Pokud se přestupku dopustilo více pachatelů, musí správní orgán vydat pro každého obviněného samostatný příkaz. Lze to uvést na případě z praxe, kdy 2 pachatelé krádeže okapů byli na místě zadrženi hlídkou policie, následně byla získána svědecká výpověď oznamovatele, na objektu byla namontována bezpečnostní kamera, která vše zaznamenala. Okapy byly vráceny svému majiteli v pořádku, nebyla požadována náhrada vzniklé škody s namontováním okapů zpět. Přestupky pachatelů byly tedy řádně zjištěny a správní orgán mohl vydat příkazy. Jeden z pachatelů přestupku podal odpor a pokračovalo se ve správním řízení. Příkaz druhého pachatele nabyl právní moci a již se o něm nevedlo další řízení. Dalším příkladem je případ, kdy dvěma pachatelům majetkového přestupku byly uloženy samostatné příkazy, proti kterým oba z pachatelů podali odpor. V tomto případě se den podání druhého (posledního) odporu považoval za den zahájení řízení a následné správní řízení pokračovalo již jako společné řízení.

V praxi Městského úřadu Cheb se příkaz používá velice často v případě majetkových přestupků, u kterých není zapotřebí projednávat náhradu vzniklé škody, např. u krádeže, kdy pracovník bezpečnostní agentury zachytí pachatele krádeže po průchodu pokladnami bez zaplacení. Odcizené zboží je v neporušeném stavu a je navraceno zpět do prodejny. V tomto případě správní orgán má dostatečné důvody pro vydání příkazu. Pachatel je například zaznamenán na záznamu z bezpečností kamery, dále může být v oznámení výpověď pracovníka bezpečnostní agentury, záznam sepsaný na místě s pachatelem krádeže a úřední záznam z policie. Tyto podklady stačí správnímu orgánu pro vydání příkazu. V případě, že by správní orgán neměl potřebné informace k vydání příkazu, může předvolat pachatele krádeže k podání vysvětlení a pokud by zjištěné

informace byly dostačující, může správní orgán ukončit přestupek blokovým řízením. V praxi se také řeší příkazem případy majetkových přestupků, u kterých jednáním pachatele vznikla vlastníku věci majetková škoda a vlastník věci požaduje náhradu vzniklé škody. Pokud správní orgán má nepochybné důkazy o tom, že se pachatel přestupku dopustil, může ho předvolat k podání vysvětlení, ve kterém doplní nezbytné náležitosti a současně vyzve pachatele, aby dobrovolně splnil svoji povinnost nahradit škodu, a uloží mu lhůtu pro plnění. Pokud tak učiní a donese správnímu orgánu potvrzení o uhrazení vzniklé škody, lze mu uložit na místě blokovou pokutu. V případě, že dobrovolně nesplní svojí povinnost a škoda je spolehlivě zjištěna, pokračuje se v klasickém správním řízení, kde se rozhoduje, jak o vině pachatele přestupku, tak i o náhradě vzniklé škody a následně jsou mu uloženy i náklady řízení. Většina pachatelů přestupku (kteří se dostaví k řešení ke správnímu orgánu) se chce takovému zdlouhavému řízení vyhnout, proto raději volí dobrovolnou náhradu vzniklé škody.

Příkazní řízení se v praxi často uplatňuje u osob, které páchají drobné majetkové přestupky (krádeže v supermarketech), kteří naleznou ztracenou věc menší majetkové hodnoty a bez vrácení si jí ponechají nebo jí pro další účely zpeněží, nebo spáchají drobné poškození majetku. V případě krádeží se jedná o pachatele, kteří jsou většinou ze sociálně slabší skupiny obyvatel, jsou to lidé bez domova, kteří drobné krádeže používají k obstarání si vlastní obživy, nebo se jedná o pachatele, kteří jsou závislí na alkoholu a takto si ho zajišťují.

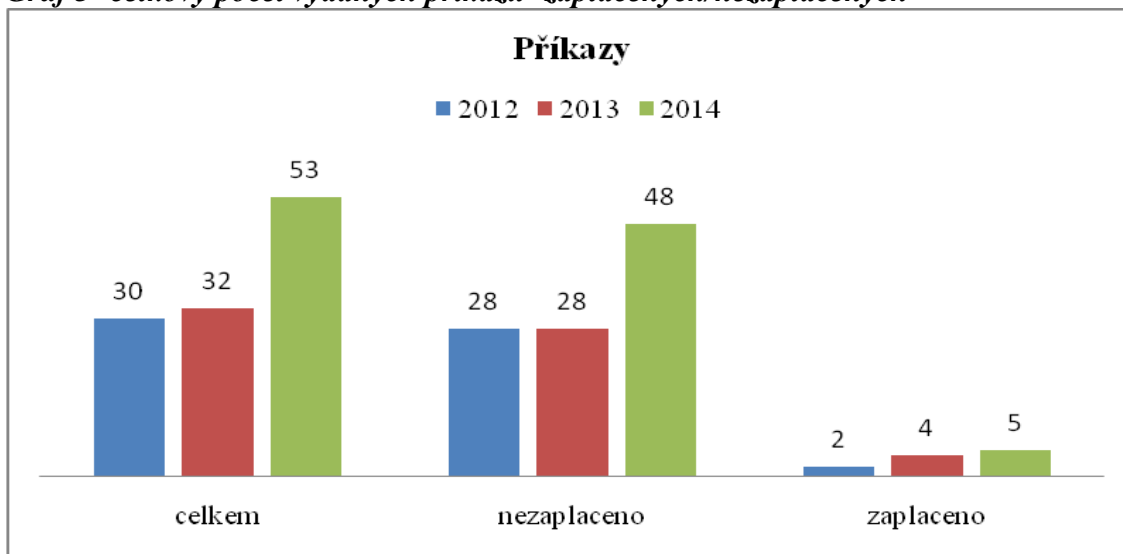
Bohužel praxe ukazuje, že tito lidé páchají majetkové přestupky opakovaně. Často jsou i bez domova a příkazy se jim doručují na doručovací adresu do místa bydliště, kde se nezdržují. Takto uložené příkazy jsou doručeny na fikci. Lidé často o nich ani nevědí, protože si je ve lhůtě 10 dnů pro uložení nevyzvednou. Následně nepodají proti příkazu odpor a příkaz je v právní moci a následně vykonatelný. Většina z těchto lidí neplní příkazem uloženou povinnost zaplatit uloženou pokutu. Samozřejmě se nejedná jen o lidi bez domova, ale i většina z těch lidí, co spáchali majetkový přestupek a příkaz jim byl prokazatelně doručen, do dnešního dne svoji uloženou pokutu nezaplatili.

Tabulka 3- počet příkazů

příkazy	celkem	nezaplaceno	zaplaceno
2012	30	28	2
2013	32	28	4
2014	53	48	5

Zdroj: Městský úřad Cheb, interní zdroje, vlastní zpracování

Graf 3- celkový počet vydaných příkazů- zaplacených/nezaplacených

Zdroj: Městský úřad Cheb, interní zdroje, vlastní zpracování

Z tabulky a grafu je patrné, že počet případů řešených příkazem stoupá. V grafu je znázorněn vývoj počtu zaplacených pokut uložených v příkazním řízení. V roce 2012 činil počet zaplacených pokut 6,7%, v roce 2013 činil 12,5 % a v roce 2014 činil 9,4 %. Stoupající tendence využití institutu příkazu při řešení majetkových přestupků je patrná i v době psaní bakalářské práce 2015, kdy počty uložených příkazů převyšují počty z roku 2014.

6 Zhodnocení výsledků

V bakalářské práci bylo provedeno šetření na Městském úřadě Cheb se zaměřením na řešení majetkových přestupků. Zjišťování se týkalo majetkových přestupků spáchaných v letech 2012-2014 a jejich následného řešení. Ze získaných dat vyšlo najevo, že nejčastěji se při řešení majetkových přestupků využívá institutu příkazu. Příkaz je z hlediska praxe správního orgánu nejjednodušším a nejrychlejším řešením. Příkaz se doručuje na adresu trvalého bydliště nebo na uvedenou doručovací adresu, kde lze v případě nevyzvednutí adresátem, doručit příkaz na fikci doručení a pokud není podán odpor, je příkaz v právní moci a po splatnosti vykonatelný. U blokových pokut uložených správním orgánem je zaznamenán pokles počtu jejich využití. Hlavním důvodem je, že se obvinění z přestupku nedostavují k podání vysvětlení, kde by bylo možné přestupek vyřešit na místě blokovou pokutou. Nejméně častým řešením majetkových přestupků je řešení ve správním řízení. Samotné správní řízení je ekonomicky a administrativně náročnější než předchozí dva instituty. V případě, kdy se řeší efektivita řešení přestupků příkazem či blokovou pokutou, je nutné poznamenat, že z provedeného šetření na Městském úřadě v Chebu vyplývá, že převážná část z uložených pokut, jsou pokuty do dnešního dne nezaplacené.

Je to způsobené nedbalostí přestupců (nepřebírají si doručenou poštu, v místě trvalého bydliště nebydlí), ale i nedostatečnou legislativní oporou. Někteří pachatelé zneužívají tuto situaci a páchají přestupky opakovaně. Vzhledem k jejich finanční situaci, není možné jim provést exekuci. Jsou si vědomi toho, že spáchali jen přestupek, za který hrozí menší sankce než za trestný čin. Proto opakovaně páchají krádeže, při kterých způsobí majetkovou škodu do 5.000 Kč, která je následně kvalifikovaná jako přestupek. Pouze v případě, že státní zástupce kvalifikuje jednotlivé majetkové přestupky jako pokračující trestnou majetkovou činnost, lze je postihnout přísněji podle trestního zákona

Velmi častou situací, která ztěžuje vymáhání pohledávek orgánů veřejné správy, je přestupcova (dlužníková) nahlášená fiktivní adresa trvalého pobytu na ohlašovacích městských a obecních úřadů. Soudní výkon prodejem movitých věcí nelze na těchto adresách pochopitelně realizovat. Současně takový neplaticí subjekt nevlastní ani bankovní účet, a z toho důvodu nelze realizovat ani daňovou respektive správní exekuci srážkou z účtu u poskytovatele platebních služeb. Vymožení pohledávky v takových případech je téměř nemožné.

Novela přestupkového zákona účinná od 1. 10. 2016 více rozčlení jednotlivé skutkové podstaty z důvodu lepší přehlednosti v zásadě tak, aby každé skutkové podstatě odpovídalo jedno ustanovení (písmeno). Samy skutkové podstaty se však v podstatě nemění. Novela zvýší sankce za přestupky a zavede přísnější trestání při recidivě (přísněji bude postihovat přestupky proti veřejnému pořádku, občanskému soužití a majetku). Správní orgán, strážník městské policie nebo policista, budou při posuzování přestupku vždy muset posuzovat, zda pachatel přestupku nebyl za stejný přestupek uznán vinným. Pokud bude spáchán majetkový přestupek opakovaně (v době do jednoho roku od právní moci rozhodnutí o stejném přestupku), nebude ho již možné řešit napomenutím ani blokovou pokutou, ani v příkazním řízení, ale bude nutné ho vyřešit ve správním řízení uložením pokuty. Toto v praxi přinese daleko větší administrativu a zvýší se i ekonomické náklady, aniž by to bylo přínosné pro jednotlivé úřady, které budou pokuty ukládat. Lze tedy předpokládat nárůst přestupkové agendy na všech stranách. Pokud budou tyto přestupky konat stále stejní pachatelé, kteří nemají žádný finanční zdroj, nebude jim i při zvýšených sankcích možné provést efektivní exekuci.

Doporučení – na základě praktické zkušenosti při zpracování bakalářské práce vyplynulo doporučení pro policii či strážníky městské policie, kteří v případech, kdy z místní znalosti znají přestupce, kteří se dopouštějí přestupků opakovaně a zadrží je na místě, aby uložili přestupcům blokovou pokutu na místě (vzhledem k novele zákona je zvýšená až na 5.000 Kč), i přestože pokuta vzhledem k osobám přestupců nebude nejspíše zaplacená. Odpadnou totiž správnímu orgánu zdoluhavá doručování na adresy trvalých bydlišť, předvolávání přestupců a šetření, která v některých případech skončí až prekluzí přestupkového případu. Tuto situaci by bylo nutné podpořit legislativně a zrušit novelou chystané navýšení sankcí v případě recidivy a zrušit zákaz řešit opakované přestupky blokovou pokutou. Sníží se tím administrativní a ekonomické náklady, které jsou daleko vyšší, pokud se přestupky musí řešit ve správním řízení. Samotné vyřešení a uložení vyšší sankce ve správním řízení nezaručí zaplacení uložené pokuty. Vyšší pokuta se bude stejně složitě i nadále vymáhat a její vyšší částka nezaručí, že se pachatel nedopustí přestupku opakovaně.

Vzhledem k výsledkům výzkumného šetření by bylo třeba provést legislativní změnu přestupkového zákona, který je v otázce sankcí dosti benevolentní a implementovat do sankcí období trestu obecně prospěšných prací, která je ukládána v trestním řízení.

Pokud není možné při opakovaném páchání přestupků efektivně sankcionovat neplatící, nemajetné přestupce, bylo by možné je trestat výkonem obecně prospěšných prací. Tyto práce by byly prospěšné pro městský úřad, který by je uložil a následně by kontroloval jejich plnění, ale i na samotné přestupce by měly působit nejen výchovně, ale i preventivně, protože tomuto druhu sankce by nebylo možné se z důvodu finanční tísně se vyhnout. V případě neplnění by následoval postih za maření úředního rozhodnutí a následně by je bylo možné trestat podle trestního zákoníku.

Dále by bylo vhodné, aby se při vyplácení sociálních dávek a podpor v nezaměstnanosti zohledňovalo i to, kolik který přestupce dluží za přestupky a následně by se jim tyto sociální dávky s ohledem na životní minimum úměrně snižovaly, až by došlo k postupnému splacení uložených pokut.

7 Závěr

Bakalářská práce se zaměřila na majetkové přestupky a jejich následné řešení v praxi u správního orgánu oddělení správních agend Městského úřadu Cheb. V teoretické části byla analyzována současná platná právní úprava přestupků a novela přestupkového zákona, která má dvojí účinnost a při psaní bakalářské práce se některá novelizovaná ustanovení promítla do práce. Následně byly vysvětleny stěžejní pojmy z přestupkového zákona. Z důvodu lepší přehlednosti byly zmíněny rozdíly ve skutkových podstatách majetkových trestných činů a přestupků, které jsou v praxi dosti často špatně identifikovatelné. Proto je nezbytné mít podrobně zpracovaný spis od policie, aby byl správní orgán schopen rozpoznat, o kterou skutkovou podstatu se jedná, a v případě podezření, že by se mohlo jednat o majetkový trestný čin, zaslat spis na Okresní státní zastupitelství k posouzení.

Samotné projednávání přestupků má svá specifika, která je nezbytné respektovat. Jejich opomenutí může mít ty samé důsledky pro rozhodnutí jako chybné věcné rozhodnutí. Nároky na toto řízení se neustále zvyšují díky judikátům krajských soudů a Nejvyššího správního soudu. Tyto judikáty výrazně mění postupy správních orgánů při řešení přestupků a je tedy nutné je neustále sledovat.

Hlavní cíl praktické části bakalářské práce byl zodpovězen. Vývoj spáchaných majetkových správních deliktů v období let 2012-2014 ve městě Chebu byl vyčíslen na základě provedeného šetření na Městském úřadě v Chebu. Po rozboru a vyhodnocení získaných dat, byl institut příkazního řízení vyhodnocen, jako nejčastěji používaná forma řízení při řešení majetkových přestupků.

Sekundárním cílem bylo navrhnout změny, které by vedly k větší efektivitě při řešení, sankcionování a následnému vymáhání pohledávek za přestupci zejména při opakovaném páčání přestupků.

V průběhu zpracování bakalářské práce vyšlo najevo, že při řešení přestupků se naráží na následnou neefektivnost uložených sankcí. Při posuzování efektivnosti uložených sankcí, se vycházelo ze zjištěných dat o platbách pokut, které byly přestupcům uloženy. Bylo zjištěno, že velká část z uložených pokut nebyla do současné doby uhrazena a jejich vymáhání je komplikované vzhledem k majetkovým poměrům některých přestupců. Narůstají tedy pohledávky vůči těmto subjektům, které je velice těžké v praxi vymáhat

s ohledem na osoby dlužníků. Většinou to nedovolí jejich majetkové poměry, aby jim bylo možné provést efektivní exekuci.

Ani zvyšování sankcí za majetkové přestupky, ke kterému v poslední době dochází novelami přestupkového zákona, není u většiny případů efektivní. Tito lidé i s hrozbou vyšší sankce, nadále páchají přestupky, protože placení sankcí lze velice těžko po nich vymáhat. Ani plánované zvyšování sankcí při recidivě nezabrání opakovanému páchání těchto přestupků.

Vzhledem k výsledkům výzkumného šetření by řešením bylo implementovat při opakovaném páchání přestupků do sankcí přestupkového zákona období trestu obecně prospěšných prací ukládaných v trestním řízení. Kontrola výkonu takovéto sankce by byla svěřena do působnosti jiného správního orgánu. V případě neplnění, by se z přestupku stal trestný čin, který by byl postižitelný podle trestního zákona. Toto řešení by v mnoha případech vedlo k větší obezřetnosti recidivistů při páchání přestupků s ohledem na přísnější sankce dle trestního zákona.

8 Seznam použitých zdrojů

Tištěné zdroje:

ČERNÝ, Jan, HORZINKOVÁ, Eva a KUČEROVÁ, Helena. *Přestupkové řízení: příručka pro praxi přestupkových orgánů obcí, krajských úřadů a dalších správních orgánů*. Praha : Linde, 2011. 978-80-7201-859-8.

ČERVENÝ, Zdeněk, ŠLAUF, Václav a TAUBER, Milan. *Přestupkové právo, Komentář k zákonu o přestupcích a výňatky ze souvisejících zákonů*. Praha : Linde, 2011. str. 457. 978-80-7201-830-7.

DRAŠTÍK, Antonín a kolektiv. *Přehled judikatury. Trestné činy proti majetku*. Praha : ASPI, 2004. str. 212. 80-7357-053-X.

HENDRYCH, Dušan. *Správní právo: obecná část*. Praha : C. H. Beck, 2009. str. 837. 978-80-7273-166-4.

HENDRYCH, D. a kolektiv. *Správní právo. Obecná část.8. vydání*. Praha : C. H. Beck, 2012. str. 792. 978-80-7179-254-3.

JELÍNEK, Jiří a kolektiv. *Trestní zákoník a trestní řád: s poznámkami a judikaturou*. Praha : Leges, 2009. str. 1216. 978-80-87212-22-6.

JEMELKA, Luboš. *Zákon o přestupcích a přestupkovém řízení: komentář*. Praha : C. H. Beck, 2013. str. 610. 978-80-7400-501-5.

VARVAŘOVSKÝ, Pavel a kol. *Přestupky*. Brno: Kancelář veřejného ochránce práv ve spolupráci s Wolters Kluwer ČR, 2012. str.254. Stanoviska: sborník stanovisek veřejného ochránce práv; 9. ISBN 978-80-7357-945-6

VLČAN, Jozef. *Sborník praktických příkladů ke kvalifikaci trestných činů a přestupků*. Praha : Armex, 1999. str. 49. 80-86244-11-3.

Legislativní dokumenty:

Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích (přestupkový zákon), v platném znění (ve znění zákona č. 204/2015 Sb.).

Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, v platném znění (ve znění zákona č. 165/2015 Sb.).

Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (ve znění zákona č. 250/2015 Sb.).

Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění.

Zákon č. 2/1993 Sb., listina základních práv a svobod, v platném znění (ve znění zákona č. 162/1998 Sb.).

Judikatura:

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2008, sp. zn. 1 As 1/2008.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 5. 2008, sp. zn. 1 As 35/2008.

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 23.7.1996, sp. zn. 2 Tzn 126/1996, Sb. rozh. tr. č. 43/1997-I.

Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 22.1.2010, sp. zn. 5 As 65/2009.

Elektronické zdroje:

ČR, Policie. *Analýza stavů a vývojových trendů*. [Online] [Citace: 28. 11. 2015]. Dostupné z WWW: <http://www.policie.cz/statistiky-kriminalita.aspx>.

ČR, Ministerstvo vnitra. *Efektivní veřejná správa*. [Online] [Citace: 19. 12. 2015]. Dostupné z WWW: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/>.

Krajský úřad Karlovarského kraje. *Krajský úřad Karlovarský kraj, Přestupky*. [Online] [Citace: 15. 12. 2015]. Dostupné z WWW: http://www.kr-karlovarsky.cz/krajsky-urad/spravni_agendy/Stranky/Prestupky.aspx.

Další zdroje:

Interní zdroje Pracoviště Krajského úřadu Karlovarského kraje – Statistiky přestupků spáchaných v České republice v letech 2012 až 2014.

Interní zdroje Pracoviště Krajského úřadu Karlovarského kraje – Návrh metodiky k novele zákona o přestupcích. Verze pro konzultační den 30. 9. 2015.

9 Přílohy

Seznam příloh

<i>Příloha A- Celkový výkaz o přestupcích projednaných orgány obcí a krajů v ČR 2012</i>	<i>58</i>
<i>Příloha B- Celkový výkaz o přestupcích projednaných orgány obcí a krajů v ČR 2013</i>	<i>60</i>
<i>Příloha C - Celkový výkaz o přestupcích projednaných orgány obcí a krajů v ČR 2014 ...</i>	<i>62</i>
<i>Příloha D- Celkový výkaz o přestupcích projednaných orgány obcí a krajů v obci Cheb v roce 2014.....</i>	<i>64</i>

Příloha A-Celkový výkaz o přestupcích projednaných orgány obcí a krajů v ČR 2012

OBEC odešle zpracovaný výkaz do 16.1.2013 krajskému úřadu.

Rok 2012

KRAJSKÝ ÚŘAD odešle sumář výkazů do 31.1.2013
Ministerstvu vnitra.

Údaje jsou poskytovány Ministerstvu vnitra v souladu
s ustanovením § 96 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích,
ve znění pozdějších předpisů.

Výkaz Ministerstva vnitra
o přestupcích projednaných
orgány obcí a krajů

Celkový výkaz Ministerstva vnitra

		Číslo řádku	Krajský úřad	Obec	Celkem
a		b	1	2	3
Počet nevyřízených přestupků z minulého období		1	17 522	125 061	142 583
Počet přestupků došlých během roku 2012		2	41 826	488 989	530 815
Postoupeno	podle § 71 zák. o přestupcích podle § 12 správního řádu	3	295	18 427	18 722
	podle § 55/3 zák. o přestupcích	4	154	6 490	6 644
Odloženo		5	14 747	194 270	209 027
Počet všech přestupků ke zpracování v tomto období		6	44 153	394 849	439 002
a) blokově vyřízeno		7	1 599	98 141	99 740
b) v příkazním řízení vyřízeno	napomenutím	8	6	9 852	9 858
	pokutou	9	9 899	81 719	91 618
c) ve správním řízení vyřízeno	projednáním bez uložení opatření	10	1	4 349	4 350
	uložením sankce, z toho:	11	22	67 506	67 528
	napomenutím	12	1	5 014	5 015
	pokutou	13	3 891	59 854	63 745
	zákazem činnosti	14	3 554	24 896	28 450
	propadnutím věci	15	1	1 047	1 048
	zastavením řízení	16	1 942	25 871	27 813
	celkem ve správním řízení projednáno	17	6 058	97 396	103 454
Počet nezpracovaných přestupků, které přecházejí do dalšího období		18	26 587	107 895	134 482
Počet uložených ochranných opatření	omezující opatření	19	0	49	49
	zabrání věcí	20	0	331	331
Počet případů, kdy bylo rozhodováno o náhradě škody		21	0	3 734	3 734
V běžném roce uloženo na pokutách	počet	22	15 391	238 689	254 080
	Kč	23	89 608 700	633 631 892	719 240 592
Odvolační řízení	počet odvolání podaných proti rozhodnutím vydaným v I. stupni	24	776	5 962	6 738
	vyřízeno autoremedurou	25	51	213	264
	počet potvrzených rozhodnutí	26	157	2 236	2 393
	počet zrušených rozhodnutí	27	121	626	747
	počet změněných rozhodnutí	28	16	334	350
	počet zrušených rozhodnutí a věcí vrácených k novému projednání	29	30	1 631	1 661

1. Projednané přestupky podle jednotlivých paragrafů zákona č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů						
§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
		KÚ	obec	KÚ	obec	
a	b	4	5	6	7	8
21	30	0	2	1	161	164
21a	31	0	0	0	10	10
22	32	73	148	16 241	15 036	31 498
23	33	0	7	0	2 849	2 856
24	34	0	0	0	119	119
28	35	0	3	0	10	13
29	36	0	0	0	58	58
29a	37	0	0	0	13	13
30	38	0	165	0	1 311	1 476
31	39	0	10	2	2 103	2 115
32	40	0	9	0	53	62
33	41	0	3	0	61	64
35	42	85	7	0	162	254
38	43	0	0	0	6	6
41	44	0	11	0	105	116
42	45	0	0	0	82	82
42c	46	0	4	0	20	24
43	47	0	0	0	90	90
44	48	0	0	0	7	7
44a	49	0	1	0	8	9
45	50	0	3	0	168	171
46/1	51	0	13	15	5 279	5 307
46/2	52	0	85	0	3 315	3 400
47a	53	0	31	0	481	512
celkem	54	158	502	16 259	31 507	48 426
2. Přestupky proti veřejnému pořádku						
§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
		KÚ	obec	KÚ	obec	
a	b	9	10	11	12	13
47	55	0	236	0	8 860	9 096
47b	56	0	14	0	400	414
48	57	0	2	0	180	182
celkem	58	0	252	0	9 440	9 692
3. Přestupky proti občanskému soužití						
§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
		KÚ	obec	KÚ	obec	
a	b	14	15	16	17	18
49 1/a	59	0	75	0	3 095	3 170
49 1/b	60	0	19	0	761	780
49 1/c	61	0	1 567	0	27 467	29 034
49 1/d	62	0	0	0	17	17
49 1/e	63	0	3	0	35	38
Celkem	64	0	1 664	0	31 375	33 039
4. Přestupky proti majetku						
§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
		KÚ	obec	KÚ	obec	
a	b	19	20	21	22	23
50 1/a	65	0	2 044	0	26 390	28 434
50 1/b	66	0	148	0	1 835	1 983
50 1/c	67	0	39	0	187	226
celkem	68	0	2 231	0	28 412	30 643
5. přestupky projednané podle zvláštních právních předpisů						
§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
		KÚ	obec	KÚ	obec	
a	b	24	25	26	27	28
celkem	69	23	3 254	1 127	177 181	181 585
6. Přestupky na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi						
§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
		KÚ	obec	KÚ	obec	
a	b	29	30	31	32	33
30 1/j	70	0	149	0	1 023	1 172
30 1/k	71	0	6	0	107	113
Celkem	72	0	155	0	1 130	1 285
7. Úhrnem všechny projednané přestupky (součet řádků 54, 58, 64, 68, 69 a 72 se rovná součtu řádků 7 + 8 + 9 + 17)						
§	č. řádku	KÚ	obec	KÚ	obec	Celkem
a	b	34	35	36	37	38
celkem	73	181	8058	17386	279045	304670
Odesláno dne		Razítko		Zpracoval:		tel.:
				Bc. Kurucová		linka: 974 816 464

Příloha B- Celkový výkaz o přestupcích projednaných orgány obcí a krajů v ČR 2013

MVCRP0116ZLV

HV-157913-20/KP-8013

OBEC odešle zpracovaný výkaz do 16.1.2014 krajskému úřadu.

Rok 2013

KRAJSKÝ ÚŘAD odešle sumář výkazů do 31.1.2014 Ministerstvu vnitra.

Údaje jsou poskytovány Ministerstvu vnitra v souladu s ustanovením § 96 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

Výkaz Ministerstva vnitra
o přestupcích projednaných
orgány obcí a krajů

Ministerstvo vnitra - celkový výkaz

	Císlo řádku	Krajský úřad	Obec	Celkem	
a	b	1	2	3	
Počet nevyřízených přestupků z minulého období	1	26 588	102 477	129 065	
Počet přestupků došlých během roku 2013	2	429 424	513 238	942 662	
Postoupeno	podle § 71 zák. o přestupcích podle § 12 správního řádu	234	17 902	18 136	
	podle § 55/3 zák. o přestupcích	358	6 159	6 517	
Odloženo	5	40 288	183 321	223 609	
Počet všech přestupků ke zpracování v tomto období	6	415 128	408 446	823 574	
a) blokově vyřízeno	7	2 303	99 889	102 192	
b) v příkazním řízení vyřízeno	napomenutím	12	11 878	11 890	
	pokutou	9	7 866	83 656	91 522
c) ve správním řízení vyřízeno	projednáním bez uložení opatření	10	1	8 832	8 833
	uložením sankce, z toho:	11	7	70 096	70 103
	napomenutím	12	2	5 026	5 028
	pokutou	13	3 333	60 627	63 960
	zákazem činnosti	14	2 867	23 262	26 129
	propadnutím věci	15	0	1 575	1 575
	zákaz pobytu	16	0	127	127
	celkem ve správním řízení projednáno	18	160 008	101 630	261 638
Počet nezpracovaných přestupků, které přecházejí do dalšího období	19	244 939	108 242	353 181	
Počet uložených ochranných opatření	omezující opatření	20	0	49	49
	zabrání věci	21	0	335	335
Počet případů, kdy bylo rozhodováno o náhradě škody	22	0	4 983	4 983	
V běžném roce roce uloženo na pokutách	počet	23	13 474	249 721	263 195
	Kč	24	95 439 666	603 015 750	698 455 416
Odvolací řízení	počet odvolání podaných proti rozhodnutím vydaným v I. stupni	25	688	6 122	6 810
	vyřízeno autoremedurou	26	61	170	231
	počet potvrzených rozhodnutí	27	86	2 079	2 165
	počet zrušených rozhodnutí	28	63	711	774
	počet změněných rozhodnutí	29	13	335	348
	počet zrušených rozhodnutí a věci vrácených k novému	30	6	1 574	1 580

1. Projednané přestupky podle jednotlivých paragrafů zákona č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů							3. Přestupky proti občanskému soužití						
§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem	§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
		KÚ	obec	KÚ	obec				KÚ	obec			
a	b	4	5	6	7	8	a	b	14	15	16	17	18
21	31	0	2	1	159	162	49 1/a	60	0	70	0	3 805	3 875
21a	32	0	0	0	43	43	49 1/b	61	0	40	0	907	947
23	33	0	3	0	2 185	2 188	49 1/c	62	0	1 304	0	27 129	28 433
24	34	0	0	0	219	219	49 1/d	63	0	2	0	42	44
28	35	0	0	0	14	14	49 1/e	64	0	8	0	87	95
29	36	0	0	0	67	67	celkem	65	0	1 424	0	31 970	33 394
29a	37	0	23	0	139	162	4. Přestupky proti majetku						
30	38	0	167	0	1 290	1 457	§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
31	39	0	9	0	1 873	1 882	a	b	19	20	21	22	
32	40	0	0	0	13	13	50 1/a	66	0	1 860	0	30 319	32 179
33	41	0	0	0	9	9	50 1/b	67	0	182	0	2 075	2 257
35	42	0	1	0	50	51	50 1/c	68	0	33	0	158	191
38	43	0	3	0	6	9	celkem	69	0	2 075	0	32 552	34 627
39	44	0	0	0	75	75	5. Přestupky projednané podle zvláštních právních předpisů						
41	45	0	3	0	58	61	§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
42	46	0	1	0	53	54	a	b	24	25	26	27	
42c	47	0	1	0	14	15	celkem	70	44	3 008	170 179	195 522	368 753
43	48	0	0	0	137	137	6. Přestupky na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi						
44	49	0	0	0	12	12	§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
44a	50	0	0	0	3	3	a	b	29	30	31	32	
45	51	0	3	0	65	68	30 1/j	71	0	144	0	2 858	3 002
46/1	52	0	9	7	5 848	5 864	30 1/k	72	0	6	0	178	184
46/2	53	0	93	0	4 614	4 707	celkem	73	0	150	0	3 036	3 186
47a	54	0	26	0	299	325	7. Uhrnem všechny projednané přestupky (součet řádků 55,59,65, 69, 70 a 73 se rovná součtu řádků 7 + 8 + 9+ 18)						
celkem	55	0	344	8	17 245	17 597	§	č. řádku	KÚ	obec	KÚ	obec	Celkem
2. Přestupky proti veřejnému pořádku							a	b	34	35	36	37	38
§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem	celkem	74	44	7 352	170 187	289 659	467 242
a	b	9	10	11	12		13						
47	56	0	341	0	8 827	9 168							
47b	57	0	6	0	276	282							
48	58	0	4	0	231	235							
celkem	59	0	351	0	9 334	9 685							

Odesláno dne 4. 10. 2014

MINISTERSTVO VNITRA
 odbor všeobecné správy
 náměstí Hrdinů 3
 140 21 Praha 4

pracoval:

Be. Kurucova

tel: 944 816 464
 linka: 816 464

Příloha C - Celkový výkaz o přestupcích projednaných orgány obcí a krajů v ČR 2014

OBEC odešle zpracovaný výkaz do 16.1.2015 příslušnému krajskému úřadu.

Rok 2014

KRAJSKÝ ÚŘAD odešle výkaz **elektronicky** do 30.1.2015 Ministerstvu vnitra na adresu: **myron.zajonc@mvcz.cz**

Výkaz Ministerstva vnitra
o přestupcích projednaných
orgány obcí a krajů

Údaje jsou poskytovány Ministerstvu vnitra v souladu s ustanovením § 96 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

		Císlo řádku	Krajský úřad	Obec	Celkem
a		b	1	2	3
Počet nevyřízených přestupků z minulého období		1	244 938	111 018	355 956
Počet přestupků došlých během roku 2014		2	257 702	505 451	763 153
Postoupeno	podle § 71 zák. o přestupcích podle § 12 správního řádu	3	1 707	17 364	19 071
	podle § 55/3 zák. o přestupcích	4	357	4 885	5 242
Odloženo		5	52 280	188 423	240 703
Počet všech přestupků ke zpracování v tomto období		6	448 298	405 048	853 346
a) blokově vyřízeno		7	7 186	88 243	95 429
b) v příkazním řízení vyřízeno	napomenutím	8	4	16 387	16 391
	pokutou	9	5 808	84 873	90 681
c) ve správním řízení vyřízeno	projednáním bez uložení opatření	10	1	6 602	6 603
	uložením sankce, z toho:	11	5 008	70 804	75 812
	napomenutím	12	2	2 885	2 887
	pokutou	13	5 011	65 218	70 229
	zákazem činnosti	14	3 013	26 052	29 065
	propadnutím věci	15		1 635	1 635
	zákaz pobytu	16		291	291
	zastavením řízení	17	1 320	23 493	24 813
celkem ve správním řízení projednáno		18	6 375	101 094	107 469
Počet nezpracovaných přestupků, které přecházejí do dalšího období		19	428 925	113 603	542 528
Počet uložených ochranných opatření	omezující opatření	20		36	36
	zabrání věci	21		436	436
Počet případů, kdy bylo rozhodováno o náhradě škody		22		3 366	3 366
V běžném roce uloženo na pokutách	počet	23	17 936	237 420	255 356
	Kč	24	76 203 250	679 294 351	755 497 601
Odvolací řízení	počet odvolání podaných proti rozhodnutím vydaným v I. stupni	25	774	6 806	7 580
	vyřízeno autoremedurou	26	27	133	160
	počet potvrzených rozhodnutí	27	57	2 565	2 622
	počet zrušených rozhodnutí	28	44	580	624
	počet změněných rozhodnutí	29	18	318	336
	počet zrušených rozhodnutí a vrácených k novému projednání	30	34	1 405	1 439

1. Projednané přestupky podle jednotlivých paragrafů zákona č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů							3. Přestupky proti občanskému soužití						
§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem	§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
		KÚ	obec	KÚ	obec				KÚ	obec			
a	b	4	5	6	7	8	a	b	14	15	16	17	18
21	31		3	2	185	190	49 1/a	60		77		3 429	3 506
21a	32				4	4	49 1/b	61		16		727	743
23	33		4		1 708	1 712	49 1/c	62		1 154		28 712	29 866
24	34				209	209	49 1/d	63		1		9	10
28	35				10	10	49 1/e	64				17	17
29	36				93	93	celkem	65		1 248		32 894	34 142
29a	37				68	68	4. Přestupky proti majetku						
30	38		156		1 237	1 393	§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
31	39		10		1 808	1 818	a	b	KÚ	obec	KÚ	obec	
32	40				3	3	50 1/a	66		1 601		28 704	30 305
33	41				11	11	50 1/b	67		166		2 253	2 419
35	42				64	64	50 1/c	68		22		196	218
38	43		1		34	35	celkem	69		1 789		31 153	32 942
39	44				25	25	5. Přestupky projednané podle zvláštních právních předpisů						
41	45		2		50	52	§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
42	46		1		32	33	a	b	KÚ	obec	KÚ	obec	
42c	47		1		28	29	50 1/a	70	218	2 958	19 142	190 053	212 371
43	48		1		207	208	6. Přestupky na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniami						
44	49				7	7	§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
44a	50				6	6	a	b	KÚ	obec	KÚ	obec	
45	51		1		55	56	30 1/j	71		121		1 610	1 731
46/1	52		11	10	6 163	6 184	30 1/k	72		3		107	110
46/2	53		84		5 487	5 571	celkem	73		124		1 717	1 841
47a	54		23		387	410	7. Uhrnem všechny projednané přestupky (součet řádků 55, 59, 65, 69, 70 a 73 se rovná součtu řádků 7 + 8 + 9 + 1b)						
celkem	55		298	12	17 881	18 191	§	č. řádku	KÚ	obec	KÚ	obec	Celkem
2. Přestupky proti veřejnému pořádku							a	b	34	35	36	37	38
§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem	celkem	74	218	6665	19154	283933	309970
a	b	9	10	11	12		13	Odesláno dne					
47	56		239		9 642	9 881	Razítko			Zpracoval:			
47b	57		3		256	259	Tichá J.			Zajonc M.			
48	58		6		337	343	tel.:						
celkem	59		248		10 235	10 483							

Příloha D- Celkový výkaz o přestupcích projednaných orgány obcí a krajů v obci Cheb v roce 2014

OBEC odešle zpracovaný výkaz do 16.1.2015 příslušnému krajskému úřadu.

KRAJSKÝ ÚŘAD odešle výkaz elektronicky do 30.1.2015 Ministerstvu vnitra na adresu: myron.zajonc@mvcv.cz

Údaje jsou poskytovány Ministerstvu vnitra v souladu s ustanovením § 96 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

Rok 2014

Obec

CHEB

Výkaz Ministerstva vnitra o přestupcích projednaných orgány obcí a krajů

a		Číslo řádku	Krajský úřad	Obec	Celkem
		b	1	2	3
Počet nevyřízených přestupků z minulého období		1		264	
Počet přestupků došlých během roku 2014		2		2 946	
Postoupeno	podle § 71 zák. o přestupcích podle § 12 správního řádu	3		75	
	podle § 55/3 zák. o přestupcích	4		30	
Odloženo		5		1 228	
Počet všech přestupků ke zpracování v tomto období		6		1 877	
a) blokově vyřízeno		7		895	
b) v příkazním řízení vyřízeno	napomenutím	8		16	
	pokutou	9		294	
c) ve správním řízení vyřízeno	projednáním bez uložení opatření	10		0	
	uložením sankce, z toho:	11		246	
	napomenutím	12		1	
	pokutou	13		243	
	zákazem činnosti	14		171	
	propadnutím věci	15		21	
	zákaz pobytu	16		0	
	zastavením řízení	17		30	
celkem ve správním řízení projednáno		18		276	
Počet nezpracovaných přestupků, které přecházejí do dalšího období		19		396	
Počet uložených ochranných opatření	omezující opatření	20		0	
	zabrání věcí	21		3	
Počet případů, kdy bylo rozhodováno o náhradě škody		22		1	
V běžném roce uloženo na pokutách	počet	23		1 432	
	Kč	24		4 824 500	
Odvolací řízení	počet odvolání podaných proti rozhodnutím vydaným v I. stupni	25		40	
	vyřízeno autoremedurou	26		2	
	počet potvrzených rozhodnutí	27		21	
	počet zrušených rozhodnutí	28		4	
	počet změněných rozhodnutí	29		1	
	počet zrušených rozhodnutí a vrácených k novému	30		8	

1. Projednané přestupky podle jednotlivých paragrafů zákona č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů							3. Přestupky proti občanskému soužití						
§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem	§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
		KÚ	obec	KÚ	obec				KÚ	obec			
a	b	4	5	6	7	8	a	b	14	15	16	17	18
21	31						49 1/a	60		0		3	3
21a	32						49 1/b	61		0		0	0
23	33		0		36	36	49 1/c	62		1		33	34
24	34						49 1/d	63					
28	35						49 1/e	64					
29	36						celkem	65		1		36	37
29a	37						4. Přestupky proti majetku						
30	38		0		6	6	§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
31	39		0		9	9	a	b	19	20	21	22	
32	40						50 1/a	66				51	51
33	41						50 1/b	67				13	13
35	42						50 1/c	68					
38	43						celkem	69				64	64
39	44						5. Přestupky projednané podle zvláštních právních předpisů						
41	45						§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
42	46						a	b	24	25	26	27	
42c	47						celkem	70		0		1 089	1 089
43	48						6. Přestupky na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomanými						
44	49						§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
44a	50						a	b	29	30	31	32	
45	51						30 1/j	71		1		19	20
46/1	52						30 1/k	72				2	2
46/2	53		0		188	188	celkem	73		1		21	22
47a	54				2	2	7. Úhrnem všechny projednané přestupky (součet řádků 55, 59, 65, 69, 70 a 73 se rovná součtu řádků 7 + 8 + 9 + 18)						
celkem	55		0		241	241	§	č. řádku	KÚ	obec	KÚ	obec	Celkem
2. Přestupky proti veřejnému pořádku							a	b	34	35	36	37	38
§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem	celkem	74		0		1481	1481
a	b	9	10	11	12		13						
47	56				28	28							
47b	57												
48	58												
celkem	59				28	28							
Odesláno dne		Razítko			Zpracoval:			tel.:					